

บทที่ 4

ผลการศึกษาและอภิปรายผล

ผลการศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาการเข้าถึงบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการในการใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน” จำนวน 285 คน ผลการศึกษานำเสนอด้วยตารางประกอบการบรรยายพร้อมทั้งอภิปรายผล ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการเข้าใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน

2.1 ความถี่ในการใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน

2.2 การเดินทางเพื่อเข้าใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน

2.3 วัตถุประสงค์ในการใช้บริการ

ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ

3.1 ด้านข้อมูลข่าวสาร

3.2 ด้านการติดต่อสื่อสาร

3.3 ด้านคมนาคม

3.4 ด้านสถาปัตยกรรม

ส่วนที่ 4 ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ

4.1 ด้านอาคาร

4.2 ด้านสถานที่

4.3 ด้านยานพาหนะ

4.4 ด้านบริการสาธารณะ

4.5 ด้านสัญลักษณ์

ส่วนที่ 5 การศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปและข้อมูลการเข้าใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินกับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการและความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ

ส่วนที่ 6 อภิปรายผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ประเภทความพิการ ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

1.1 เพศ อายุ สถานภาพ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 54.0 เป็นเพศหญิงและร้อยละ 46.0 เป็นเพศชาย สำหรับช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างปรากฏว่าร้อยละ 32.2 อยู่ในช่วงอายุระหว่าง น้อยกว่า 27-32 ปี มากที่สุด รองลงมามีอายุระหว่างน้อยกว่า 21-26 ปี ร้อยละ 27.1 มีอายุอยู่ในช่วง 33-38 ปี ร้อยละ 20.7 ส่วนทางด้านสถานภาพพบว่า มีสถานภาพโสดร้อยละ 82.5 รองลงมามีสถานภาพสมรส ร้อยละ 12.3 และมีเพียงร้อยละ 5.2 อยู่ในสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1

จำนวน และร้อยละของคนพิการจำแนกตามเพศ
อายุและสถานภาพ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (N=285)	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
หญิง	154	54.0
ชาย	131	46.0
<u>อายุ</u>		
21-26 ปี	77	27.1
27-32 ปี	92	32.2
33-38 ปี	59	20.7
39-44 ปี	37	13.0
มากกว่า 45 ปีขึ้นไป	20	7.0
รวม	285	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (N=285)	ร้อยละ
<u>สถานภาพสมรส</u>		
โสด	235	82.5
สมรส	35	12.3
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	15	5.2
รวม	285	100

1.2 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุดถึงร้อยละ 76.1 รองลงมาได้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 21.7 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงกับระดับปริญญาตรีร้อยละ 1.1 (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2

จำนวน และร้อยละของคนพิการจำแนกตาม
ระดับการศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (N=285)	ร้อยละ
<u>ระดับการศึกษา</u>		
ประถมศึกษา	217	76.1
มัธยมศึกษา	62	21.7
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	3	1.1
ปริญญาตรี	3	1.1
รวม	285	100

1.3 ประเภทความพิการ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้พิการทางกายและการเคลื่อนไหวร้อยละ 41.8 รองลงมาเป็นผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ร้อยละ 30.2 และเป็นผู้พิการทางการมองเห็นร้อยละ 28.1(ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3

จำนวน และร้อยละของคนพิการจำแนกตาม
ประเภทความพิการ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (N=285)	ร้อยละ
<u>ประเภทความพิการ</u>		
พิการทางกายและการเคลื่อนไหว	119	41.8
พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย	86	30.2
พิการทางการมองเห็น	80	28.0
รวม	285	100

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการเข้าใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน

2.1 ความถี่ในการใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน

ผลการศึกษาพบว่าความถี่ในการใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 94.0 ใช้บริการเป็นครั้งคราวมากที่สุด รองลงมาใช้บริการเป็นประจำทุกวัน ร้อยละ 4.6 และมีเพียงร้อยละ 1.6 เท่านั้นที่ใช้บริการบ่อยครั้ง (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4
จำนวน และร้อยละของความถี่ในการใช้
บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน

ข้อมูลการเข้าใช้บริการ	จำนวน (N=285)	ร้อยละ
<u>ความถี่ในการเข้าบริการ</u>		
เป็นครั้งคราว	268	94.0
เป็นประจำทุกวัน	13	4.6
ปอดครั้ง	4	1.4
รวม	285	100

2.2 การเดินทางเพื่อเข้าใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างเดินทางเพื่อเข้าใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินด้วยรถประจำทางถึงร้อยละ 61.8 รองลงมาเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 30.5 และเดินทางโดยวิธีอื่นๆ ระบุเช่น เดินทางกับคณะเข้าเยี่ยมชม ร้อยละ 7.7 การเดินทางโดยส่วนใหญ่ผู้พิการจะเดินทางมาใช้บริการกับบุคคลในครอบครัวมากที่สุดถึงร้อยละ 82.1 รองลงมาเดินทางมากับผู้ช่วยเหลือ ร้อยละ 13.0 และมีเพียงส่วนน้อยที่เดินทางด้วยตนเองเพียงร้อยละ 4.9 (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5
จำนวน และร้อยละของการเดินทางเพื่อเข้าใช้
บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน

ข้อมูลการเข้าใช้บริการ	จำนวน (N=285)	ร้อยละ
<u>การเดินทางเพื่อเข้าใช้บริการ</u>		
รถประจำทาง	176	61.8
รถยนต์ส่วนตัว	87	30.5
อื่นๆ ระบุ	22	7.7

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อมูลการเข้าใช้บริการ	จำนวน (N=285)	ร้อยละ
<u>ผู้ร่วมเดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน</u>		
มากับบุคคลในครอบครัว	234	82.1
มากับผู้ช่วยเหลือ	37	13.0
มาด้วยตนเอง	14	4.9
รวม	285	100

2.3 วัตถุประสงค์ในการใช้บริการ

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีวัตถุประสงค์ในการใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินเพื่อทำธุระส่วนตัวเป็นส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 90.8 รองลงมาร้อยละ 5.3 อื่นๆ ระบุ เช่น เพื่อร่วมงาน นิทรรศการ เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อคนพิการ ร้อยละ 3.5 เพื่อไปทำงาน และมีเพียงร้อยละ 0.4 เท่านั้นที่ใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินเพื่อการศึกษา (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6

จำนวน และร้อยละของวัตถุประสงค์ในการใช้บริการ

ข้อมูลการเข้าใช้บริการ	จำนวน (N=285)	ร้อยละ
<u>วัตถุประสงค์ในการใช้บริการ</u>		
เพื่อทำธุระส่วนตัว	259	90.8
อื่นๆ ระบุ	15	5.3
เพื่อไปทำงาน	10	3.5
เพื่อไปสถานศึกษา	1	0.4
รวม	285	100

ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึง สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ

ผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ 4 ด้านประกอบด้วย ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านคมนาคม ด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งจะนำเสนอผลการศึกษาในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

3.1 ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสาร

การศึกษานโยบายและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสาร มีข้อคำถามทั้งหมด 7 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า

การไม่ติดตั้งป้ายอักษรวิ้งแสดงข้อมูลประชาสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 89.5 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก และรองลงมาร้อยละ 10.5 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมากที่สุด

เสียงจากการประกาศประชาสัมพันธ์ที่เบา ไม่สามารถฟังได้อย่างชัดเจน ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 40.0 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 33.7 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 16.5 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อความบนป้ายประกาศไม่มีอักษรเบลล์กำกับไว้ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 57.5 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 31.2 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 11.2 ที่เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย

จำนวนป้ายบอกทิศทางมีไม่เพียงพอสำหรับการเข้าใช้บริการ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 49.5 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 36.1 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 14.4 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย

ปัญหาข้อความบนป้ายประกาศมีตัวอักษรเล็ก ทำให้มองเห็นได้ไม่ชัดเจน ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 45.3 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึง

สิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 29.8 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมาก และมีเพียงร้อยละ 24.2 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย

แสงสว่างของป้ายแสดงทางเข้า-ออกสถานี มองเห็นได้ไม่ชัดเจน เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านข้อมูลข่าวสารของกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า ร้อยละ 54.0 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 26.0 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 20.0 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย

ปัญหาการไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารประชาสัมพันธ์ จากเสียงประกาศ ผลการศึกษาพบว่า ร้อยละ 58.6 เห็นว่าปัญหาการไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารประชาสัมพันธ์ จากเสียงประกาศเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 28.1 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 7.4 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วระดับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสารมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.2 แสดงว่า ระดับความคิดเห็นในเรื่องปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการ
ด้านข้อมูลข่าวสาร

ปัญหาและอุปสรรค ด้านข้อมูลข่าวสาร	ระดับปัญหา					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ไม่มีป้ายอักษรวิ่งแสดงข้อมูล ประชาสัมพันธ์	10.5 (30)	89.5 (255)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	4.1	0.3	มากที่สุด
เสียงประกาศประชาสัมพันธ์ เบา ฟังไม่ชัดเจน	16.5 (47)	40.0 (114)	33.7 (96)	9.8 (28)	0 (0)	3.6	0.8	มาก

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรค ด้านข้อมูลข่าวสาร	ระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ข้อความบนป้ายประกาศไม่มี อักษรเบลล์กำกับไว้	0 (0)	57.5 (164)	31.2 (89)	11.2 (32)	0 (0)	3.4	0.6	มาก
จำนวนป้ายบอกทิศทางไม่ เพียงพอการเข้าใช้บริการ	0 (0)	49.5 (141)	36.1 (103)	14.4 (41)	0 (0)	3.3	0.7	ปาน กลาง
ข้อความบนป้ายประกาศมี ตัวอักษรเล็ก ทำให้มองเห็นได้ ไม่ชัดเจน	0.7 (2)	29.8 (85)	45.3 (129)	24.2 (69)	0 (0)	3.0	0.7	ปาน กลาง
แสงสว่างของป้ายแสดง ทางเข้า-ออกสถานีมองเห็นได้ ไม่ชัดเจน	0 (0)	26.0 (74)	54.0 (154)	20.0 (57)	0 (0)	3.0	0.6	ปาน กลาง
การไม่ได้รับข้อมูล ประชาสัมพันธ์ จากเสียง ประกาศ	28.1 (80)	1.1 (3)	7.4 (21)	58.6 (167)	4.9 (14)	2.6	1.3	น้อย
รวม						3.2	0.7	ปาน กลาง

3.2 ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านการติดต่อสื่อสาร

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านการติดต่อสื่อสาร มีข้อคำถามทั้งหมด 3 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า

การไม่มีเอกสารคู่มืออักษรเบลล์สำหรับแจกจ่ายผู้พิการทางสายตา ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 73.3 เห็นว่าเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก และรองลงมาเพียงร้อยละ 26.3 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมากที่สุด

การไม่ติดตั้งป้ายตัวอักษรวิ่งสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 42.1 เห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 27.7 มากที่สุด เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 25.6 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง

ปัญหาเรื่องพนักงานไม่สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้พิการได้ด้วยภาษามือ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 41.1 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 33.3 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 23.2 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วระดับความปัญหาในเรื่องปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านการติดต่อสื่อสารมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 แสดงว่า ระดับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านการติดต่อสื่อสารอยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการ
ด้านการติดต่อสื่อสาร

ปัญหาและอุปสรรค ด้านการติดต่อสื่อสาร	ระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ไม่มีเอกสารคู่มืออักษรเบลล์ สำหรับแจกจ่ายผู้พิการทาง สายตา	26.3 (75)	73.3 (210)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	4.2	0.4	มาก
ไม่มีป้ายตัวอักษรวิ่งสำหรับผู้ พิการทางการได้ยิน	27.7 (79)	42.1 (120)	25.6 (73)	4.6 (13)	0 (0)	3.9	0.8	มาก
ไม่มีพนักงานที่สามารถ ติดต่อสื่อสารได้ด้วยภาษามือ	2.5 (7)	41.1 (117)	33.3 (95)	23.2 (66)	0 (0)	3.2	0.8	ปาน กลาง
รวม						3.7	0.6	มาก

3.3 ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านคมนาคม

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านคมนาคม มีข้อคำถามทั้งหมด 6 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า

การไม่ได้รับความสะดวกจากการใช้บริการรถประจำทาง เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 49.5 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 43.2 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 7.0 ที่เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมากที่สุด

จำนวนสัญญาณป้ายคนข้ามมีน้อย ไม่เพียงพอต่อการเข้าใช้บริการ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 44.9 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 41.4 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 13.7 ที่เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย

สัญญาณป้ายคนข้ามไม่ชัดเจน ยากต่อการมองเห็น เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาพบว่าร้อยละ 48.4 เห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 33.3 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 17.1 ที่เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย

การไม่มีป้ายบอกทางสาธารณะทำให้ไม่ผู้พิการเกิดความไม่สะดวกในการเดินทาง ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 42.8 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 33.7 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 23.2 ที่เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมาก

พื้นทางเท้าขรุขระ ไม่เรียบทำให้ผู้พิการเดินทางเข้าใช้บริการได้ไม่สะดวก เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ร้อยละ 65.6 เห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 33.3 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 1.1 ที่เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมาก

บริเวณที่จอดรถประจำทาง ที่จัดไว้ให้นั้นไกลจากทางเข้าสถานี และผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ร้อยละ 77.9 เห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 22.1 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วระดับความคิดเห็นในเรื่องปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านคมนาคมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.9 แสดงว่า ระดับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านคมนาคมอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9
จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการ
ด้านคมนาคม

ปัญหาและอุปสรรค ด้านคมนาคม	ระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
การไม่ได้รับความสะดวกจาก การใช้บริการรถประจำทาง	7.0 (20)	49.5 (141)	43.2 (123)	0.4 (1)	0 (0)	3.6	0.6	มาก
สัญญาณป้ายคนข้ามมีจำนวน น้อย ไม่เพียงพอตลอดเส้นทาง การเดินทาง	0 (0)	44.9 (128)	41.4 (118)	13.7 (39)	0 (0)	3.3	0.7	ปาน กลาง
สัญญาณป้ายคนข้ามไม่ ชัดเจน ยากต่อการมองเห็น	0.4 (1)	48.4 (138)	33.3 (95)	17.1 (51)	0 (0)	3.3	0.7	ปาน กลาง
ไม่มีป้ายบอกทางสาธารณะทำ ให้ไม่สะดวกในการเดินทาง	0.4 (1)	23.2 (66)	42.8 (122)	33.7 (96)	0 (0)	2.9	0.7	ปาน กลาง
พื้นทางเท้าไม่เรียบ ขรุขระ ทำให้เดินทางไม่สะดวก	0 (0)	1.1 (3)	33.3 (95)	65.6 (187)	0 (0)	2.3	0.6	น้อย
บริเวณที่จอดรถประจำทาง ไกลจากทางเข้าสถานี	0 (0)	0 (0)	22.1 (63)	77.9 (222)	0 (0)	2.2	0.4	น้อย
รวม						2.9	0.6	ปาน กลาง

3.4 ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านสถาปัตยกรรม

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านคมนาคม มีข้อคำถามทั้งหมด 20 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า

การไม่ติดตั้งวัสดุกันลื่นบริเวณบันได เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 74.2 เห็นว่าบันไดไม่มีการติดตั้งวัสดุกันลื่นเป็นอุปสรรคในการเข้าใช้บริการอยู่ในระดับมาก และรองลงมาร้อยละ 28.8 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมากที่สุด

จำนวนห้องน้ำ เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 80.4 เห็นว่าจำนวนห้องน้ำ เป็นอุปสรรคในการเข้าใช้บริการอยู่ในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 19.6 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมากที่สุด

การไม่จัดห้องน้ำให้สำหรับคนพิการ เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 89.1 เห็นว่าการไม่จัดห้องน้ำสำหรับคนพิการเป็นอุปสรรคในการเข้าใช้บริการอยู่ในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 10.9 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมากที่สุด

สุขภัณฑ์ในห้องน้ำไม่ได้ออกแบบสำหรับผู้พิการใช้งาน เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 100 เห็นว่าสุขภัณฑ์ในห้องน้ำไม่ได้ออกแบบสำหรับผู้พิการใช้งาน เป็นอุปสรรคในการเข้าใช้บริการอยู่ในระดับมาก

การไม่ติดตั้งสัญลักษณ์แสดงเตือนทางต่างระดับ เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 60.4 เห็นว่าก่อนถึงบันไดไม่มีสัญลักษณ์แสดงเตือนทางต่างระดับอย่างไว้ชัดเจน เป็นอุปสรรคในการเข้าใช้บริการอยู่ในระดับปานกลาง และรองลงมาร้อยละ 39.6 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมาก

การไม่มีสัญญาณ ขอความช่วยเหลือจากผู้พิการ เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 63.9 เห็นว่าไม่มีสัญญาณ ขอความช่วยเหลือจากผู้พิการ เป็นอุปสรรคในการเข้าใช้บริการอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 30.5 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 3.2 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมากที่สุด

การจัดทางเข้าสู่อาคารห่างกับบริเวณจอดรถสาธารณะและรถส่วนตัวทำให้ไม่ความสะดวก เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาพบว่า

กลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 35.8 เห็นว่าทางเข้าสู่อาคารห่างกับบริเวณจอดรถสาธารณะส่วนตัว ทำให้ไม่ความสะดวก เป็นอุปสรรคในการเข้าใช้บริการอยู่ในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 35.4 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 28.8 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมาก

การไม่มีเจ้าหน้าที่คอยให้ความช่วยเหลือ เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 39.3 เห็นว่าการไม่มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำท่านในการใช้ลิฟต์ เป็นอุปสรรคในการเข้าใช้บริการอยู่ในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 30.5 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 27.4 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง

การไม่มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำในการใช้ลิฟต์ เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 61.8 เห็นว่าการไม่มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำท่านในการใช้ลิฟต์ เป็นอุปสรรคในการเข้าใช้บริการอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 26.7 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 7.0 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมาก

บริเวณลานจอดรถแคบ และไกลจากทางเชื่อมต่อเข้าสู่ตัวอาคาร เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 52.6 เห็นว่าบริเวณลานจอดรถแคบ และไกลจากทางเชื่อมต่อเข้าสู่ตัวอาคาร เป็นอุปสรรคในการเข้าใช้บริการอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 32.3 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 1.4 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตำแหน่งทางเข้าสู่อาคาร เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 52.6 เห็นว่าตำแหน่งทางเข้าสู่อาคารเป็นปัญหาและอุปสรรคในการเข้าใช้บริการอยู่ในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 39.6 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 7.7 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง

ทางลาดที่ทางผู้ให้บริการรถไฟฟ้าได้ติดตั้งให้ไม่เพียงพอต่อผู้ให้บริการ ทำให้ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 52.3 เห็นว่าทางลาดที่ทางผู้ให้บริการรถไฟฟ้าได้ติดตั้งให้ไม่เพียงพอต่อผู้ให้บริการ เป็นอุปสรรคในการเข้าใช้บริการอยู่ในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 47.7 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง

การออกแบบมือจับเปิด-ปิดประตู นั้นเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 62.1 เห็นว่าการออกแบบมือจับเปิด-ปิดประตู สำหรับคนพิการ เป็นอุปสรรคในการเข้าใช้บริการอยู่ในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 29.8 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลางและร้อยละ 7.7 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมาก

ทางลาดไม่มีราวจับสำหรับผู้พิการ เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 100 เห็นว่าทางลาดไม่มีราวจับนั้น เป็นอุปสรรคในการเข้าใช้บริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ลิฟต์สำหรับผู้พิการ เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 100 เห็นว่าการไม่มีลิฟต์สำหรับผู้พิการ เป็นอุปสรรคในการเข้าใช้บริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การไม่มีอักษรเบรลล์กำกับปุ่มกดต่างๆในลิฟต์ เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 100 เห็นว่าการไม่มีอักษรเบรลล์กำกับปุ่มกดต่างๆในลิฟต์ เป็นอุปสรรคในการเข้าใช้บริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ความกว้างของประตูรถไฟฟ้าเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก เพราะไม่สามารถนำรถเข็นของผู้พิการเข้าใช้งานได้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 100 เห็นว่าความกว้างของประตูรถไฟฟ้าเป็นปัญหาและอุปสรรคในการเข้าใช้บริการอยู่ในระดับน้อย

การไม่มีพื้นที่จอดรถสำหรับคนพิการ นั้นเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 78.6 เห็นว่าการไม่มีพื้นที่จอดรถสำหรับคนพิการ เป็นอุปสรรคในการเข้าใช้บริการอยู่ในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 11.2 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลางและร้อยละ 9.1 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การไม่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยดูแลความเรียบร้อยและอำนวยความสะดวกบริเวณลานจอดรถ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 84.0 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 29.5 เห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การไม่มีสัญญาณเสียงแจ้งระดับชั้นที่อยู่ของลิฟต์ เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 100 เห็นว่า การไม่มีสัญญาณเสียงแจ้งระดับชั้นที่อยู่ของลิฟต์ เป็นอุปสรรคในการเข้าใช้บริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วระดับความคิดเห็นในเรื่องปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านสถาปัตยกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.7 แสดงว่าระดับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านสถาปัตยกรรมอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ
ด้านสถาปัตยกรรม

ปัญหาและอุปสรรคด้าน สถาปัตยกรรม	ระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
บันไดไม่มีการติดตั้งวัสดุกันลื่น	28.8 (82)	71.2 (203)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	4.2	0.4	มากที่สุด
จำนวนห้องน้ำไม่เพียงพอต่อการใช้งาน	19.6 (56)	80.4 (229)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	4.2	0.3	มากที่สุด
ไม่มีการจัดห้องน้ำสำหรับคนพิการ	10.9 (31)	89.1 (254)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	4.1	0.3	มาก
สุขภัณฑ์ในห้องน้ำไม่ได้ออกแบบสำหรับให้ผู้พิการใช้งาน	0 (0)	100.0 (285)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	4.0	0.0	มาก
ก่อนถึงบันไดไม่มีสัญลักษณ์แสดงเตือนทางต่างระดับอย่างไว้ชัดเจน	0 (0)	39.6 (113)	60.4 (172)	0 (0)	0 (0)	3.4	0.4	ปานกลาง
ไม่มีสัญญาณขอความช่วยเหลือจากผู้พิการ	3.2 (9)	30.5 (87)	63.9 (182)	2.5 (7)	0 (0)	3.3	0.6	ปานกลาง

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรคด้าน สถาปัตยกรรม	ระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
ทางเข้าสู่อาคารห่างกับบริเวณ จอดรถสาธารณะ/ส่วนตัว ทำ ให้ไม่ความสะดวก	0 (0)	28.8 (82)	35.4 (101)	35.8 (102)	0 (0)	2.9	0.8	ปาน กลาง
ไม่มีเจ้าหน้าที่คอยให้ความ ช่วยเหลือ	0 (0)	30.5 (87)	27.4 (78)	39.3 (112)	2.8 (8)	2.8	0.8	ปาน กลาง
ไม่มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำในการใช้ ลิฟต์	4.6 (13)	7.0 (20)	61.8 (176)	26.7 (76)	0 (0)	2.6	0.7	ปาน กลาง
บริเวณลานจอดรถแคบ และ ไกลจากทางเชื่อมต่อเข้าสู่ตัว อาคาร	(0) (0)	0 (0)	66.3 (189)	32.3 (92)	1.4 (4)	2.6	0.6	ปาน กลาง
ตำแหน่งทางเข้าสู่อาคารไม่ สะดวก/ยากต่อการเข้าใช้ บริการ	0 (0)	7.7 (22)	39.6 (113)	52.6 (150)	0 (0)	2.6	0.6	ปาน กลาง
ทางลาดที่ทางผู้ให้บริการ รถไฟฟ้าได้ดินจัดให้ไม่ เพียงพอต่อผู้ใช้บริการ	0 (0)	0 (0)	47.7 (136)	52.3 (149)	0 (0)	2.4	0.6	น้อย
ประตูออกแบบมือจับเปิด-ปิด ได้ไม่สะดวก	0.4 (1)	7.7 (22)	29.8 (85)	62.1 (177)	0 (0)	2.4	0.6	น้อย
ทางลาดไม่มีราวจับสำหรับ ผู้พิการใช้งาน จึงไม่สะดวก ในการใช้งาน	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	100.0 (285)	2.0	0.0	น้อย
ไม่มีลิฟต์สำหรับผู้พิการ	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	100.0 (285)	1.0	0.0	น้อย

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรคด้าน สถาปัตยกรรม	ระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ปุ่มกดต่างๆ ในลิฟต์ไม่มีอักษร เบรลล์กำกับ	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	100.0 (285)	1.0	0.0	น้อย
ความกว้างของประตูไม่ สามารถนำรถเข็นของผู้พิการ เข้าใช้งานได้	0 (0)	0 (0)	0 (0)	100.0 (285)	0 (0)	2.0	0.00	น้อย
ไม่มีพื้นที่จอดรถสำหรับ คนพิการ	0 (0)	1.1 (3)	11.2 (32)	78.6 (224)	9.1 (26)	2.0	0.4	น้อย
ไม่มีเจ้าหน้าที่รักษาความ ปลอดภัยดูแลความเรียบร้อย และอำนวยความสะดวก บริเวณลานจอดรถ	0 (0)	0 (0)	0 (0)	84.0 (201)	29.5 (84)	1.7	0.4	น้อย ที่สุด
ไม่มีสัญญาณเสียงแจ้ง ระดับชั้นที่อยู่ของลิฟต์	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	100.0 (285)	1.0	0.0	น้อย ที่สุด
รวม						2.7	0.3	ปาน กลาง

ภาพรวมปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่เข้าใช้บริการ
รถไฟฟ้าใต้ดิน

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่าระดับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ พบว่าปัญหาด้านการติดต่อสื่อสารมีค่าเฉลี่ยรวมสูงที่สุดเท่ากับ 3.7 แสดงว่าปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือปัญหาและอุปสรรคด้านข้อมูลข่าวสารมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.2 แสดงว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ด้านคมนาคม ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

2.9 แสดงว่ามีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง และท้ายสุดคือปัญหาและอุปสรรคทางด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.7 แสดงว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง (ตาราง 4.11)

ตารางที่ 4.11

ภาพรวมค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึง
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ

ภาพรวมปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่ง อำนวยความสะดวกของคนพิการ	\bar{X}	S.D	แปลผล
ด้านการติดต่อสื่อสาร	3.7	0.6	มาก
ด้านข้อมูลข่าวสาร	3.2	0.7	ปานกลาง
ด้านคมนาคม	2.9	0.6	ปานกลาง
ด้านสถาปัตยกรรม	2.7	0.3	ปานกลาง
รวม	3.1	0.5	ปานกลาง

ส่วนที่ 4 ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ

ผลการศึกษาความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ 5 ด้านประกอบด้วย ด้านอาคาร ด้านด้านสถานที่ ด้านยานพาหนะ ด้านบริการสาธารณะ และด้านสัญลักษณ์ซึ่งจะนำเสนอผลการศึกษาในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

4.1 ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ
ด้านอาคาร

การศึกษาค้นคว้าความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคาร มีข้อคำถามทั้งหมด 4 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า

การจัดให้พื้นผิวทางที่เรียบเสมอกัน ไม่ขรุขระ ผลการศึกษาพบว่าระดับความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 66.0 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 34.0 อยู่ในระดับมากที่สุด

ทางเข้าสู่อาคารควรอยู่ใกล้บริเวณลานจอดรถ ผลการศึกษาพบว่าระดับความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 55.4 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 34.0 อยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 5.3 อยู่ในระดับมากที่สุด

การติดตั้งระบบสัญญาณเตือนภัยในตัวอาคารสำหรับผู้พิการ ผลการศึกษาพบว่าระดับความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 56.5 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 19.6 อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 12.6 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 11.2 อยู่ในระดับมาก

การไม่มีสิ่งกีดขวางต่างๆ ตามเส้นทางสัญจร ผลการศึกษาพบว่าระดับความต้องการกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 62.5 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 36.5 อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 1.1 อยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 แสดงว่า ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคารอยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่สอดคล้อง
กับ พ.ร.บ. คนพิการ ด้านอาคาร

ความต้องการด้านอาคาร	ระดับความต้องการ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
พื้นผิวทางเรียบเสมอกัน ไม่ขรุขระ	34.0 (97)	66.0 (188)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	4.3	0.4	มากที่สุด
การจัดทางเข้าสู่อาคารควรอยู่ ใกล้บริเวณลานจอดรถ	5.3 (15)	55.4 (158)	34.0 (97)	5.3 (15)	0 (0)	3.6	0.6	มาก

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ความต้องการด้านอาคาร	ระดับความต้องการ					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
การติดตั้งระบบสัญญาณเตือนภัยในตัวอาคารมีความจำเป็นสำหรับผู้พิการ	19.6 (56)	11.2 (32)	56.5 (161)	12.6 (36)	0 (0)	3.3	0.9	ปานกลาง
สิ่งกีดขวางต่างๆ ตามเส้นทางสัญจร มีผลต่อการเดินทาง	1.1 (3)	36.5 (104)	62.5 (178)	0 (0)	0 (0)	3.3	0.6	ปานกลาง
รวม						3.6	0.6	มาก

4.2 ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสถานที่

การศึกษาความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสถานที่ มีข้อคำถามจำนวน 5 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า

การประกาศแจ้งข้อมูลข่าวสารทางเสียง ผลการศึกษาพบว่าระดับความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 56.5 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 38.9 อยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 4.6 อยู่ในระดับปานกลาง

การติดตั้งระบบสัญญาณเตือนภัยในสถานที่ต่างๆ ผลการศึกษาพบว่าระดับความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 50.2 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 44.6 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 5.3 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

การติดตั้งป้ายอักษรวิ้งเพื่อช่วยในการรับข้อมูลข่าวสารสำหรับผู้พิการได้ดียิ่งขึ้น ผลการศึกษาพบว่าระดับความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 77.5 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 15.4 อยู่ในระดับปานกลางและ ร้อยละ 7.0 มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

จำนวนลิฟต์รับ-ส่งคนพิการ ผลการศึกษาพบว่าระดับความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 46.3 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 31.6 อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 22.1 มีระดับความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

การกำหนดที่นั่งพักสำหรับคนพิการในสถานที่ต่างๆ ให้ชัดเจน ผลการศึกษาพบว่าระดับความต้องการของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 40.0 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 27.4 อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 27.4 อยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสถานที่ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8 แสดงว่า ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสถานที่อยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่สอดคล้อง
กับ พ.ร.บ. คนพิการ ด้านสถานที่

ความต้องการด้าน สถานที่	ระดับความต้องการ					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
การประกาศแจ้งข้อมูลข่าวสารทางเสียงจะช่วยในการรับข้อมูลสำหรับผู้พิการได้ดียิ่งขึ้น	38.9 (111)	56.5 (161)	4.6 (13)	0 (0)	0 (0)	4.3	0.6	มากที่สุด
ควรติดตั้งระบบสัญญาณเตือนภัยในสถานที่ต่างๆ	44.6 (127)	50.2 (143)	5.3 (15)	0 (0)	0 (0)	4.3	0.6	มากที่สุด
การติดตั้งป้ายอักษรวิ้งจะช่วยในการรับข้อมูลข่าวสารสำหรับผู้พิการได้ดียิ่งขึ้น	7.0 (20)	77.5 (221)	15.4 (44)	0 (0)	0 (0)	3.9	0.4	มาก
จำนวนลิฟต์รับ-ส่งคนพิการเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้การเดินทางของคนพิการมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น	22.1 (63)	31.6 (90)	46.3 (132)	0 (0)	0 (0)	3.7	0.7	มาก
การให้มีการกำหนดที่นั่งพักสำหรับคนพิการในสถานที่ต่างๆ อย่างชัดเจน	3.9 (11)	27.4 (78)	40.0 (114)	27.4 (78)	1.4 (4)	3.0	0.8	ปานกลาง
รวม						3.8	0.5	มาก

4.3 ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะ

การศึกษาความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการยานพาหนะ มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า

บนขบวนรถไฟฟ้าควรจัดให้มีการประกาศออกเสียงเพื่อบอกสถานีถัดไปสำหรับคนพิการทางการสายตา ผลการศึกษาพบว่าระดับความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 56.8 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 43.2 อยู่ในระดับมากที่สุด

การติดตั้งป้ายอักษรวิ่งเพื่อบอกสถานีถัดไปสำหรับคนพิการทางการได้ยิน ผลการศึกษาพบว่าระดับความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 66.3 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 33.7 มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

การติดตั้งอุปกรณ์ลิฟต์เก้าอี้รถเข็นคนพิการบนขบวนรถไฟฟ้าทุกขบวน ผลการศึกษาพบว่าระดับความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 66.7 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 22.1 อยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 6.0 อยู่ในระดับน้อย

ความกว้างของประตูรถไฟฟ้า ผลการศึกษาพบว่าระดับความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 49.5 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 37.5 อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 9.1 อยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.0 แสดงว่าความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะอยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14
จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
ที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ
ด้านยานพาหนะ

ความต้องการด้าน ยานพาหนะ	ระดับความต้องการ					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
บนขบวนรถไฟฟ้าควรจัดให้มีการประกาศออกเสียงเพื่อบอกสถานีถัดไปสำหรับคนพิการทางการสายตา	43.2 (123)	56.8 (162)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	4.4	0.4	มากที่สุด
บนขบวนรถไฟฟ้าควรออกแบบติดตั้งป้ายอักษรวิ่งเพื่อบอกสถานีถัดไปสำหรับคนพิการทางการได้ยิน	33.7 (96)	66.3 (189)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	4.3	0.4	มากที่สุด
บนขบวนรถไฟฟ้าควรติดตั้งอุปกรณ์ลิฟต์ยกเก้าอี้รถเข็นคนพิการทุกขบวน	5.3 (15)	66.7 (190)	22.1 (63)	6.0 (17)	0 (0)	3.7	0.6	มาก
ความกว้างของประตูรถไฟฟ้าเป็นสิ่งสำคัญของผู้พิการที่เข้าใช้บริการ	9.1 (26)	37.5 (107)	49.5 (141)	3.9 (11)	0 (0)	3.6	0.7	มาก
รวม						4.0	0.5	มาก

4.4 ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ ด้านบริการสาธารณะ

การศึกษาความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะ มีข้อคำถามจำนวน 5 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า

การติดตั้งสัญญาณเสียงสำหรับผู้พิการทางสายตาริเวณทางข้ามต่างๆ ผลการศึกษาพบว่าระดับความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 57.2 อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 42.8 อยู่ในระดับมาก

การติดตั้งป้ายตัวอักษรวิ่งสำหรับผู้พิการทางการได้ยินบริเวณทางข้ามต่างๆ ผลการศึกษาพบว่าระดับความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 67.4 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 32.6 อยู่ในระดับมากที่สุด

การติดตั้งปุ่มสัญญาณฉุกเฉิน สำหรับผู้พิการขอความช่วยเหลือในที่สาธารณะต่างๆ ผลการศึกษาพบว่าระดับความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 75.1 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 24.9 มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

การจัดให้มีเอกสารชี้แจงข้อมูลต่างๆ สำหรับผู้พิการผลการศึกษาพบว่าระดับความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 70.9 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 24.9 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 4.2 มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

การติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะแก่ผู้พิการ ผลการศึกษาพบว่าระดับความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 56.6 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 23.5 อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 20.0 มีความต้องการอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.9 แสดงว่าความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะอยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15
จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่สอดคล้อง
กับ พ.ร.บ. คนพิการ ด้านบริการสาธารณะ

ความต้องการด้านบริการ สาธารณะ	ระดับความต้องการ					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
บริเวณทางข้ามต่างๆ ควร ติดตั้งสัญญาณเสียงสำหรับผู้ พิการทางสายตา	57.2 (163)	42.8 (122)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	4.6	0.4	มากที่สุด
บริเวณทางข้ามต่างๆ ควร ติดตั้งป้ายตัวอักษรวิ่งสำหรับผู้ พิการทางการได้ยิน	32.6 (93)	67.4 (192)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	4.3	0.4	มากที่สุด
การติดตั้งปุ่มสัญญาณฉุกเฉิน เพื่อขอความช่วยเหลือของ ผู้พิการในที่สาธารณะ	24.9 (71)	75.1 (214)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	4.2	0.4	มาก
เอกสารชี้แจงข้อมูลต่างๆ สำหรับผู้พิการ	4.2 (12)	70.9 (202)	24.9 (71)	0 (0)	0 (0)	3.7	0.4	มาก
การติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะที่ สะดวกแก่ผู้พิการในการใช้งาน	0 (0)	23.5 (67)	56.5 (161)	20.0 (57)	0 (0)	3.0	0.6	มาก
รวม						3.9	0.4	มาก

4.5 ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์

การศึกษาความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่
สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านด้านสัญลักษณ์ มีข้อคำถามจำนวน 3 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า
การติดตั้งสัญลักษณ์คนพิการให้เห็นได้ชัดเจน ผลการศึกษาพบว่าระดับความต้องการ
ของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 58.6 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 41.4 มี
ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

การติดตั้งสัญลักษณ์ระบุประเภทของผู้พิการที่สามารถเข้าใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก
สะดวกได้ ผลการศึกษาพบว่าระดับความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 65.3 มีความต้องการ
อยู่ในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 24.6 อยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 10.2 มีความต้องการอยู่
ในระดับมากที่สุด

การติดตั้งสัญลักษณ์คนพิการ ผลการศึกษาพบว่าระดับความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง
ร้อยละ 52.6 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 40.0 อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 7.4
มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของ
คนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.0 แสดงว่า ความ
ต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้าน
สัญลักษณ์อยู่ในระดับน้อย (ตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่สอดคล้อง
กับ พ.ร.บ. คนพิการ ด้านสัญลักษณ์

ความต้องการด้าน สัญลักษณ์	ระดับความต้องการ					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
การติดตั้งสัญลักษณ์ต่างของ คนพิการต้องสามารถมองเห็น ได้อย่างชัดเจน	41.4 (118)	58.6 (167)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	4.4	0.4	มาก ที่สุด
ทุกสถานที่ที่มีการติดตั้งสิ่ง อำนวยความสะดวกต่อผู้พิการ ควรติดตั้งสัญลักษณ์ระบุ ประเภทของผู้พิการที่สามารถ เข้าใช้บริการได้ให้ชัดเจน	10.2 (29)	65.3 (186)	24.6 (70)	0 (0)	0 (0)	3.8	0.6	มาก

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ความต้องการด้าน สัญลักษณ์	ระดับความต้องการ					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
การติดสัญลักษณ์คนพิการ เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อผู้พิการ	7.4 (21)	40.0 (114)	52.6 (150)	0 (0)	0 (0)	3.6	0.6	มาก
รวม						3.9	0.5	มาก

ภาพรวมความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ.
คนพิการ

จากการศึกษาสามารถสรุป ภาพรวมความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ ได้ว่า ความต้องการด้านยานพาหนะมีค่าเฉลี่ยรวมสูงที่สุดเท่ากับ 4.0 แสดงว่า ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคารอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือความต้องการด้านสัญลักษณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.9 แสดงว่ามีระดับความต้องการอยู่ในระดับมาก ด้านบริการสาธารณะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.9 แสดงว่ามีความต้องการอยู่ในระดับมาก ด้านสถานที่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8 แสดงว่ามีความต้องการอยู่ในระดับมาก และท้ายสุดคือความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 แสดงว่ามีความต้องการอยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17
ภาพรวมค่าเฉลี่ยของความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
ความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้อง
กับ พ.ร.บ. คนพิการ

ภาพรวมความต้องการในเรื่องการจัด สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่ สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านยานพาหนะ	4.0	0.5	มาก
ด้านสัญลักษณ์	3.9	0.5	มาก
ด้านบริการสาธารณะ	3.9	0.4	มาก
ด้านสถานที่	3.8	0.5	มาก
ด้านอาคาร	3.6	0.6	มาก
รวม	3.8	0.5	มาก

ส่วนที่ 5 การศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างตัวแปร

ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการเข้าถึงบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการในการใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน ผู้ศึกษาได้ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ สถานะภาพ ระดับการศึกษา และ ประเภทความพิการ และข้อมูลการเข้าใช้บริการรถไฟฟ้า ได้แก่ ความถี่ในการใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน การเดินทางเพื่อเข้าใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน และวัตถุประสงค์ในการใช้บริการ กับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ ได้แก่ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านคมนาคม และด้านสถาปัตยกรรม และความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ ได้แก่ ด้านอาคาร ด้านสถานที่ ด้านยานพาหนะ ด้านบริการสาธารณะ และด้านสัญลักษณ์ โดยใช้สถิติอนุมาน คือ การทดสอบที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่

(Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) ซึ่งผลการศึกษเปรียบเทียบมีรายละเอียดดังนี้

การศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการและความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ

1. สถานภาพสมรส

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก

1.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการโดยภาพรวม

ผลการศึกษา พบว่า ผู้พิการที่สมรสแล้ว มีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการในภาพรวมเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.07 คะแนน และต่ำสุดคือหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่เท่ากับ 3.00 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการในภาพรวม ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า สถานภาพสมรสของผู้พิการที่ต่างกัันมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการในภาพรวมแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการสมรสแล้วมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการในภาพรวมมากกว่าผู้พิการโสด (ตารางที่ 4.18-4.20)

ตารางที่ 4.18

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาพรวม
ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการจำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	N	\bar{X}	S.D.
โสด	235	2.97	0.11
สมรส	35	3.07	0.11
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	15	3.00	0.09
รวม	285	2.99	0.11

ตารางที่ 4.19

การวิเคราะห์ความแปรปรวนภาพรวมปัญหาและอุปสรรคต่อ
การเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ
จำแนกตามสถานภาพสมรส

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.282	2	0.141	12.126	0.000*
ภายในกลุ่ม	3.283	282	0.012		
รวม	3.565	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.20

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างสถานภาพสมรสกับปัญหาและอุปสรรค
ต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการจำแนก
ตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	โสด	สมรส	หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่
โสด	-		
สมรส	0.10*	-	
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	0.03	0.7	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

1.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับปัญหาและอุปสรรค
ต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสาร

ผลการศึกษา พบว่า ผู้พิการที่สมรสแล้ว มีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึง
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการด้านข้อมูลข่าวสารเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.76 คะแนน
และต่ำสุดคือโสดเท่ากับ 3.29 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ปัญหาและ
อุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสาร มีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ 0.05 แสดงว่า สถานภาพสมรสของผู้พิการที่แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคต่อการ
เข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการในภาพรวมแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความ
แตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า
ผู้พิการสมรสแล้วและหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่มีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้พิการโสด (ตารางที่ 4.21-4.23)

ตารางที่ 4.21

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและอุปสรรค
ต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้าน
ข้อมูลข่าวสารจำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	N	\bar{X}	S.D.
โสด	235	3.29	0.38
สมรส	35	3.76	0.43
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	15	3.69	0.48
รวม	285	3.37	0.43

ตารางที่ 4.22

การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึง
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสาร
จำแนกตามสถานภาพสมรส

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	8.234	2	4.117	26.804	0.000*
ภายในกลุ่ม	43.315	282	0.154		
รวม	51.549	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.23

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างสถานภาพสมรสกับปัญหาและอุปสรรค
ต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ
ด้านข้อมูลข่าวสาร

สถานภาพสมรส	โสด	สมรส	หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่
โสด	-		
สมรส	0.47*	-	
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	0.40*	0.07	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

1.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับปัญหาและอุปสรรค
ต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านการติดต่อสื่อสาร

ผลการศึกษา พบว่า ผู้พิการที่โสด มีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการด้านการติดต่อสื่อสารเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.85 คะแนน และต่ำสุดคือหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ เท่ากับ 3.51 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านการติดต่อสื่อสาร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า สถานภาพสมรสของผู้พิการที่แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการในภาพรวมแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการสมรสแล้วและหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่มีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านการติดต่อสื่อสารน้อยกว่าผู้พิการโสด (ตารางที่ 4.24-4.26)

ตารางที่ 4.24
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหา
และอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการด้านการติดต่อสื่อสาร
จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	N	\bar{X}	S.D.
โสด	235	3.85	0.40
สมรส	35	3.63	0.43
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	15	3.51	0.43
รวม	285	3.81	0.41

ตารางที่ 4.25
การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึง
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ
ด้านการติดต่อสื่อสารจำแนกตาม
สถานภาพสมรส

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2.914	2	1.457	9.035	0.000*
ภายในกลุ่ม	45.472	282	0.161		
รวม	48.386	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.26

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างสถานภาพสมรสกับปัญหา
และอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการด้านการติดต่อสื่อสาร

สถานภาพสมรส	โสด	สมรส	หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่
โสด	-		
สมรส	0.22*	-	
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	0.34*	0.12	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

1.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านสถาปัตยกรรม

ผลการศึกษา พบว่า ผู้พิการที่สมรส มีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการด้านสถาปัตยกรรมเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.80 คะแนน และต่ำสุดคือหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ เท่ากับ 2.71 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านสถาปัตยกรรม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า สถานภาพสมรสของผู้พิการที่แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการในภาพรวมแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการสมรสแล้วมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านสถาปัตยกรรมน้อยกว่าผู้พิการหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ (ตารางที่ 4.27-4.29)

ตารางที่ 4.27
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหา
และอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการด้านสถาปัตยกรรม
จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	N	\bar{X}	S.D.
โสด	235	2.75	0.12
สมรส	35	2.80	0.11
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	15	2.71	0.10
รวม	285	2.75	0.12

ตารางที่ 4.28
การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึง
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้าน
สถาปัตยกรรมกับสถานภาพสมรส

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.110	2	0.055	3.840	0.023*
ภายในกลุ่ม	4.031	282	0.014		
รวม	4.141	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.29

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างสถานภาพสมรสกับปัญหา
และอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการด้านสถาปัตยกรรม

สถานภาพสมรส	โสด	สมรส	หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่
โสด	-		
สมรส	0.05	-	
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	0.03	0.09*	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับความต้องการในเรื่อง
การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ.

1.5 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับความต้องการใน
เรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. โดยภาพรวม

ผลการศึกษา พบว่า ผู้พิการที่สมรส มีภาพรวมความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคารเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ
3.99 คะแนน และต่ำสุดคือหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ เท่ากับ 3.86 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์
ความแปรปรวน พบว่า ภาพรวมความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่
สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคาร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า สถานภาพ
สมรสของผู้พิการที่แตกต่างกันมีภาพรวมความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของ
คนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคารแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความ
แตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า
ผู้พิการสมรสแล้วมีภาพรวมความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่
สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคารมากกว่าผู้พิการหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ (ตารางที่
4.30-4.32)

ตารางที่ 4.30

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาพรวม
ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ
จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	N	\bar{X}	S.D.
โสด	235	3.89	0.16
สมรส	35	3.99	0.23
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	15	3.86	0.09
รวม	285	3.90	0.17

ตารางที่ 4.31

การวิเคราะห์ความแปรปรวนภาพรวมความต้องการในเรื่อง
การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ
ที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ
กับสถานภาพสมรส

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.287	2	0.143	5.304	0.005*
ภายในกลุ่ม	7.626	282	0.027		
รวม	7.913	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.32

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างสถานภาพสมรสกับภาพรวม
ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ.
คนพิการด้านอาคาร

สถานภาพสมรส	โสด	สมรส	หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่
โสด	-		
สมรส	0.09	-	
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	0.04	0.13*	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

1.6 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. ด้านอาคาร

ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการที่สมรส มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคารเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.81 คะแนน และต่ำสุดคือหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ เท่ากับ 3.60 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคาร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า สถานภาพสมรสของผู้พิการที่แตกต่างกันมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคารแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการสมรสแล้วมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคารมากกว่าผู้พิการที่โสดและหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ (ดังตารางที่ 4.33-4.35)

ตารางที่ 4.33

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ
ที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคาร
จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	N	\bar{X}	S.D.
โสด	235	3.66	0.31
สมรส	35	3.81	0.35
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	15	3.60	0.23
รวม	285	3.68	0.31

ตารางที่ 4.34

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้อง
กับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคาร
กับสถานภาพสมรส

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.796	2	0.398	4.140	0.017*
ภายในกลุ่ม	27.105	282	0.096		
รวม	27.900	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.35

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างสถานภาพสมรสกับความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ
ที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคาร

สถานภาพสมรส	โสด	สมรส	หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่
โสด	-		
สมรส	0.15*	-	
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	0.06	0.21*	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

1.7 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. ด้านยานพาหนะ

ผลการศึกษา พบว่า ผู้พิการที่โสดและหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.02 คะแนน และต่ำสุดคือ สมรส เท่ากับ 3.89 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า สถานภาพสมรสของผู้พิการที่แตกต่างกันมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการสมรสแล้วมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะน้อยกว่าผู้พิการที่โสดและหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ (ตารางที่ 4.36 -4.38)

ตารางที่ 4.36

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่
สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะ
จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	N	\bar{X}	S.D.
โสด	235	4.02	0.24
สมรส	35	3.89	0.25
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	15	4.02	0.26
รวม	285	4.00	0.24

ตารางที่ 4.37

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ
พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะ
กับสถานภาพสมรส

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.521	2	0.261	4.563*	0.011
ภายในกลุ่ม	16.104	282	0.057		
รวม	16.625	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.38

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างสถานภาพสมรสกับความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ
ที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ
ด้านยานพาหนะ

สถานภาพสมรส	โสด	สมรส	หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่
โสด	-		
สมรส	0.13*	-	
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	0.00	0.13*	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

1.8 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. ด้านบริการสาธารณะ

ผลการศึกษา พบว่า ผู้พิการที่สมรสมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.23 คะแนน และต่ำสุดคือ โสด เท่ากับ 3.96 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า สถานภาพสมรสของผู้พิการที่แตกต่างกันมีภาพรวมความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการสมรสแล้วมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะมากกว่าผู้พิการที่โสดและหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ (ตารางที่ 4.39-4.41)

ตารางที่ 4.39

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะ
จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	N	\bar{X}	S.D.
โสด	235	3.96	0.25
สมรส	35	4.23	0.33
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	15	3.97	0.23
รวม	285	4.00	0.27

ตารางที่ 4.40

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะ
กับสถานภาพสมรส

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.177	2	1.089	16.176	0.000*
ภายในกลุ่ม	18.976	282	0.067		
รวม	21.153	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.41

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างสถานภาพสมรสกับความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ
ที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ
ด้านบริการสาธารณะ

สถานภาพสมรส	โสด	สมรส	หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่
โสด	-		
สมรส	0.27*	-	
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	0.01	0.26*	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

1.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. ด้านสัญลักษณ์

ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการที่ สมรส มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์ เฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.10 คะแนน และต่ำสุดคือ โสด เท่ากับ 3.91 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า สถานภาพสมรสของผู้พิการที่แตกต่างกันมีภาพรวมความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์ แตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการสมรสแล้วมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์ มากกว่าผู้พิการที่โสดและหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ (ดังตารางที่ 4.42 -4.44)

ตารางที่ 4.42

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่
สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์
จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	N	\bar{X}	S.D.
โสด	235	3.91	0.28
สมรส	35	4.10	0.43
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	15	3.93	0.26
รวม	285	3.94	0.31

ตารางที่ 4.43

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ
พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์
กับสถานภาพสมรส

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.099	2	0.549	6.099	0.003*
ภายในกลุ่ม	25.403	282	0.090		
รวม	26.501	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.44

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างสถานภาพสมรสกับความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่
สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์

สถานภาพสมรส	โสด	สมรส	หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่
โสด	-		
สมรส	0.19*	-	
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	0.02	0.17*	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2. ระดับการศึกษา

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก

2.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการโดยภาพรวม

ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไปมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการในภาพรวมเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.11 คะแนน และต่ำสุดคือ ประถมศึกษา เท่ากับ 2.96 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการในภาพรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษาของผู้พิการที่ต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการในภาพรวมแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการจบประถมศึกษามีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการในภาพรวมน้อยกว่าผู้พิการจบมัธยมศึกษาและประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป (ตารางที่ 4.45-4.47)

ตารางที่ 4.45

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาพรวม
ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	N	\bar{X}	S.D.
ประถมศึกษา	217	2.96	0.11
มัธยมศึกษา	48	3.06	0.08
ประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป	20	3.11	0.10
รวม	285	2.99	0.11

ตารางที่ 4.46

การวิเคราะห์ความแปรปรวนภาพรวมปัญหาและอุปสรรค
ต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของ
คนพิการกับระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.697	2	0.349	34.276	0.000*
ภายในกลุ่ม	2.868	282	0.010		
รวม	3.565	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.47

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการใน
เรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้อง
กับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะ

ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ประกาศนียบัตร วิชาชีพขึ้นไป
ประถมศึกษา	-		
มัธยมศึกษา	0.10*	-	
ประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป	0.15*	0.05	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสาร

ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไปมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการด้านข้อมูลข่าวสารเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.86 คะแนน และต่ำสุดคือ ประถมศึกษา เท่ากับ 3.25 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสารมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษาของผู้พิการที่แตกต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสารแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการจบประถมศึกษามีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการข้อมูลข่าวสารน้อยกว่าผู้พิการจบมัธยมศึกษาและประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป (ตารางที่ 4.48 -4.50)

ตารางที่ 4.48
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหา
และอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสารจำแนกตาม
ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	N	\bar{X}	S.D.
ประถมศึกษา	217	3.25	0.37
มัธยมศึกษา	48	3.69	0.41
ประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป	20	3.86	0.27
รวม	285	3.37	0.43

ตารางที่ 4.49
การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึง
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสาร
กับระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	12.916	2	6.458	47.139	0.000*
ภายในกลุ่ม	38.633	282	0.137		
รวม	51.549	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.50

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับปัญหาและ
อุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสาร

ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป
ประถมศึกษา	-		
มัธยมศึกษา	0.44*	-	
ประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป	0.61*	0.16	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านสถาปัตยกรรม

ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไปมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการด้านสถาปัตยกรรมเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.80 คะแนน และต่ำสุดคือ ประถมศึกษา เท่ากับ 2.74 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านสถาปัตยกรรมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษาของผู้พิการที่ต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านสถาปัตยกรรมแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการจบประถมศึกษามีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านสถาปัตยกรรมน้อยกว่าผู้พิการจบประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป (ดังตารางที่ 4.51-4.53)

ตารางที่ 4.51

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและ
อุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของ
คนพิการด้านสถาปัตยกรรม จำแนกตาม
ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	N	\bar{X}	S.D.
ประถมศึกษา	217	2.74	0.12
มัธยมศึกษา	48	2.78	0.10
ประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป	20	2.80	0.12
รวม	285	2.75	0.12

ตารางที่ 4.52

การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึง
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านสถาปัตยกรรม
กับระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.150	2	0.075	5.310	0.005*
ภายในกลุ่ม	3.991	282	0.014		
รวม	4.141	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.53

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่
สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสถาปัตยกรรม

ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ประกาศนียบัตร วิชาชีพขึ้นไป
ประถมศึกษา	-		
มัธยมศึกษา	0.5	-	
ประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป	0.7*	0.02	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ.

2.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการในภาพรวม

ผลการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไปมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการในภาพรวมเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.99 คะแนน และต่ำสุดคือ ประถมศึกษา เท่ากับ 3.89 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการในภาพรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษาของผู้พิการที่ต่างกันความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการในภาพรวมแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe) พบว่าผู้พิการจบประถมศึกษามีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการในภาพรวมน้อยกว่าผู้พิการจบประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป (ดังตารางที่ 4.54 -4.56)

ตารางที่ 4.54
 จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาพรวม
 ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของ
 คนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ
 จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	N	\bar{X}	S.D.
ประถมศึกษา	217	3.89	0.16
มัธยมศึกษา	48	3.95	0.16
ประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป	20	3.99	0.21
รวม	285	3.90	0.17

ตารางที่ 4.55
 การวิเคราะห์ความแปรปรวนภาพรวมความต้องการในเรื่องการจัด
 สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ
 พ.ร.บ. คนพิการกับระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.310	2	0.155	5.757	0.004*
ภายในกลุ่ม	7.603	282	0.027		
รวม	7.913	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.56

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่
สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ
ด้านยานพาหนะ

ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ประกาศนียบัตร วิชาชีพขึ้นไป
ประถมศึกษา	-		
มัธยมศึกษา	0.06	-	
ประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป	0.11*	0.04	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2.5 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการใน
เรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคาร

ผลการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไปมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคารเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.88 คะแนน และต่ำสุดคือ ประถมศึกษา เท่ากับ 3.65 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคารมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษาของผู้พิการที่ต่างกันความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคารแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการจบประถมศึกษามีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคารน้อยกว่าผู้พิการจบประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป (ดังตารางที่ 4.57 -4.59)

ตารางที่ 4.57

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่
สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคาร
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	N	\bar{X}	S.D.
ประถมศึกษา	217	3.65	0.32
มัธยมศึกษา	48	3.72	0.27
ประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป	20	3.88	0.29
รวม	285	3.68	0.31

ตารางที่ 4.58

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้อง
กับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคาร
กับระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.015	2	0.507	5.323*	0.005
ภายในกลุ่ม	26.885	282	0.095		
รวม	27.900	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.59

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่
สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะ

ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ประกาศนียบัตร วิชาชีพขึ้นไป
ประถมศึกษา	-		
มัธยมศึกษา	0.07	-	
ประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป	0.22*	0.16	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2.6 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการในเรื่อง
การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสถานที่

ผลการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษามัธยมศึกษามีความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสถานที่เฉลี่ยสูงสุด
เท่ากับ 3.97 คะแนน และต่ำสุดคือ ประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป เท่ากับ 3.70 คะแนน เมื่อทำการ
วิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ
ที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสถานที่ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระดับ
การศึกษาของผู้พิการที่แตกต่างกันความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของ
คนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสถานที่แตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความ
แตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า
ผู้พิการจบประถมศึกษาและมัศึกษามีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของ
คนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสถานที่น้อยกว่าผู้พิการจบประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ขึ้นไป (ตารางที่ 4.60-4.62)

ตารางที่ 4.60

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่
สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสถานที่
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	N	\bar{X}	S.D.
ประถมศึกษา	217	3.89	0.27
มัธยมศึกษา	48	3.97	0.31
ประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป	20	3.70	0.30
รวม	285	3.89	0.29

ตารางที่ 4.61

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้อง
กับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสถานที่
กับระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.005	2	0.503	6.354	0.002*
ภายในกลุ่ม	22.306	282	0.079		
รวม	23.311	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.62

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่
สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ
ด้านยานพาหนะ

ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ประกาศนียบัตร วิชาชีพขึ้นไป
ประถมศึกษา	-		
มัธยมศึกษา	0.07	-	
ประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป	0.19*	0.27*	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2.7 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการใน
เรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะ

ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาประถมศึกษาที่มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.03 คะแนน และต่ำสุดคือ ประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป เท่ากับ 3.88 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษาของผู้พิการที่แตกต่างกันความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการจบประถมศึกษาที่มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะมากกว่าผู้พิการจบมัธยมศึกษาและประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป (ตารางที่ 4.63-4.65)

ตารางที่ 4.63

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่
สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะ
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	N	\bar{X}	S.D.
ประถมศึกษา	217	4.03	0.23
มัธยมศึกษา	48	3.90	0.23
ประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป	20	3.88	0.32
รวม	285	4.00	0.24

ตารางที่ 4.64

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้อง
กับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะ
กับระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.025	2	0.512	9.262	0.000*
ภายในกลุ่ม	15.600	282	0.055		
รวม	16.625	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.65

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ
ที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ
ด้านยานพาหนะ

ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ประกาศนียบัตร วิชาชีพขึ้นไป
ประถมศึกษา	-		
มัธยมศึกษา	0.13*	-	
ประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป	0.16*	0.03	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2.8 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะ

ผลการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาประถมศึกษาที่มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.37 คะแนน และต่ำสุดคือ ประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป เท่ากับ 3.93 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษาของผู้พิการที่แตกต่างกันความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการจบประถมศึกษาที่มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะน้อยกว่าผู้พิการจบมัธยมศึกษาและประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป และผู้พิการจบมัศึกษาน้อยกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป (ตารางที่ 4.66 -4.68)

ตารางที่ 4.66

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการ
 ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้อง
 กับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะ
 จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	\bar{X}	S.D.
ประถมศึกษา	217	3.93	0.23
มัธยมศึกษา	48	4.12	0.31
ประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป	20	4.37	0.25
รวม	285	4.00	0.27

ตารางที่ 4.67

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความต้องการในเรื่องการจัด
 สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้อง
 กับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะ
 กับระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4.414	2	2.207	37.184	0.000*
ภายในกลุ่ม	16.739	282	0.059		
รวม	21.153	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.68

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างสถานภาพสมรสกับความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ
ที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ
ด้านบริการสาธารณะ

ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ประกาศนียบัตร วิชาชีพขึ้นไป
ประถมศึกษา	-		
มัธยมศึกษา	0.19*	-	
ประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป	0.44*	0.25*	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการในเรื่อง
การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์

ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาประถมศึกษาที่มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์เฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.15 คะแนน และต่ำสุดคือ ประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป เท่ากับ 3.91 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษาของผู้พิการที่แตกต่างกันความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์แตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการจบประถมศึกษาที่มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์น้อยกว่าผู้พิการจบประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป (ตารางที่ 4.69 -4.71)

ตารางที่ 4.69

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่
สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	N	\bar{X}	S.D.
ประถมศึกษา	217	3.91	0.25
มัธยมศึกษา	48	3.99	0.42
ประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป	20	4.15	0.45
รวม	285	3.94	0.31

ตารางที่ 4.70

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้อง
กับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์
กับระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.187	2	0.594	6.614	0.002*
ภายในกลุ่ม	25.314	282	0.090		
รวม	26.501	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.71

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่
สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์

ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป
ประถมศึกษา	-		
มัธยมศึกษา	0.08	-	
ประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป	0.24*	0.16	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

3. ประเภทความพิการ

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประเภทความพิการกับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก

3.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประเภทความพิการกับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการโดยภาพรวม

ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการทางการมองเห็น มีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการในภาพรวมเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.10 คะแนน และต่ำสุดคือผู้พิการทางกายและการเคลื่อนไหวเท่ากับ 2.93 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการในภาพรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ประเภทความพิการของผู้พิการที่ต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการในภาพรวมแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการทางการมองเห็นมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการในภาพรวมน้อยกว่าผู้พิการการได้ยินหรือสื่อความหมายและกายและการเคลื่อนไหว และผู้พิการการได้ยินหรือสื่อความหมายมากกว่าผู้พิการทางกายและการเคลื่อนไหว (ดังตารางที่ 4.72 -4.74)

ตารางที่ 4.72

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาพรวม
ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการจำแนกตามประเภทความพิการ

ประเภทความพิการ	N	\bar{X}	S.D.
การมองเห็น	80	3.10	0.09
การได้ยินหรือสื่อความหมาย	86	2.96	0.08
กายและการเคลื่อนไหว	119	2.93	0.09
รวม	285	2.99	0.11

ตารางที่ 4.73

การวิเคราะห์ความแปรปรวนภาพรวมปัญหาและอุปสรรค
ต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ
กับประเภทความพิการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.440	2	0.720	95.549	0.000*
ภายในกลุ่ม	2.125	282	0.008		
รวม	3.565	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.74

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างประเภทความพิการกับปัญหา
และอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสาร

ประเภทความพิการ	การมองเห็น	การได้ยินหรือสื่อ ความหมาย	กายและการเคลื่อนไหว
การมองเห็น	-		
การได้ยินหรือสื่อความหมาย	0.13*	-	
กายและการเคลื่อนไหว	0.17*	0.04*	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

3.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประเภทความพิการกับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสาร

ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการทางการมองเห็น มีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการในภาพรวมเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.10 คะแนน และต่ำสุดคือผู้พิการทางกายและการเคลื่อนไหวเท่ากับ 2.93 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการในภาพรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ประเภทความพิการของผู้พิการที่ต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการในภาพรวมแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการทางการมองเห็นมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการในภาพรวมน้อยกว่าผู้พิการการได้ยินหรือสื่อความหมายและทางกายและการเคลื่อนไหว และผู้พิการการได้ยินหรือสื่อความหมายมากกว่าผู้พิการทางกายและการเคลื่อนไหว (ตารางที่ 4.75-4.77)

ตารางที่ 4.75

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและ
อุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ
ด้านข้อมูลข่าวสารจำแนกตามประเภทความพิการ

ประเภทความพิการ	N	\bar{X}	S.D.
การมองเห็น	80	3.97	0.14
การได้ยินหรือสื่อความหมาย	86	3.16	0.16
กายและการเคลื่อนไหว	119	3.12	0.26
รวม	285	3.37	0.43

ตารางที่ 4.76

การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึง
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสาร
กับประเภทความพิการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	40.017	2	20.008	489.249	0.000*
ภายในกลุ่ม	11.533	282	0.041		
รวม	51.549	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.77

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างประเภทความพิการกับปัญหาและ
อุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสาร

ประเภทความพิการ	การมองเห็น	การได้ยินหรือสื่อ ความหมาย	กายและการเคลื่อนไหว
การมองเห็น	-		
การได้ยินหรือสื่อความหมาย	0.81*	-	
กายและการเคลื่อนไหว	0.85*	0.04	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

3.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประเภทความพิการกับปัญหาและ อุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านการติดต่อสื่อสาร

ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย มีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการด้านการติดต่อสื่อสารเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.10 คะแนน และต่ำสุดคือผู้พิการทางการมองเห็นเท่ากับ 3.58 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านการติดต่อสื่อสาร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ประเภทความพิการของผู้พิการที่ต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านการติดต่อสื่อสารแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการทางการมองเห็นมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านการติดต่อสื่อสารน้อยกว่าผู้พิการการได้ยินหรือสื่อความหมายและทางกายและการเคลื่อนไหว และผู้พิการการได้ยินหรือสื่อความหมายมากกว่าผู้พิการทางกายและการเคลื่อนไหว (ดังตารางที่ 4.78-4.80)

ตารางที่ 4.78

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและ
อุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ
ด้านการติดต่อสื่อสารจำแนกตามประเภทความพิการ

ประเภทความพิการ	N	\bar{X}	S.D.
การมองเห็น	80	3.58	0.48
การได้ยินหรือสื่อความหมาย	86	4.10	0.33
กายและการเคลื่อนไหว	119	3.74	0.27
รวม	285	3.81	0.41

ตารางที่ 4.79

การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึง
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านการ
ติดต่อสื่อสารกับประเภทความพิการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	12.120	2	6.060	47.120	0.000*
ภายในกลุ่ม	36.266	282	0.129		
รวม	48.386	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.80

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างประเภทความพิการกับปัญหาและ
อุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสาร

ประเภทความพิการ	การมองเห็น	การได้ยินหรือสื่อ ความหมาย	กายและการเคลื่อนไหว
การมองเห็น	-		
การได้ยินหรือสื่อความหมาย	0.52*	-	
กายและการเคลื่อนไหว	0.16*	0.36*	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

3.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประเภทความพิการกับปัญหาและ อุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านคมนาคม

ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการทางกายและการเคลื่อนไหว มีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการด้านคมนาคมเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.04 คะแนน และต่ำสุดคือผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายเท่ากับ 2.98 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านคมนาคม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ประเภทความพิการของผู้พิการที่แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านคมนาคมแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการทางกายและการเคลื่อนไหว มีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านคมนาคมมากกว่าผู้พิการทางการมองเห็นและทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย (ดังตารางที่ 4.81-4.83)

ตารางที่ 4.81

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและ
อุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของ
คนพิการด้านคมนาคมจำแนกตาม
ประเภทความพิการ

ประเภทความพิการ	N	\bar{X}	S.D.
การมองเห็น	80	2.90	0.21
การได้ยินหรือสื่อความหมาย	86	2.89	0.20
กายและการเคลื่อนไหว	119	3.04	0.23
รวม	285	2.96	0.23

ตารางที่ 4.82

การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึง
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านคมนาคม
กับประเภทความพิการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.492	2	0.746	15.652	0.000*
ภายในกลุ่ม	13.445	282	0.048		
รวม	14.937	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.83

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างประเภทความพิการกับปัญหาและ
อุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสาร

ประเภทความพิการ	การมองเห็น	การได้ยินหรือสื่อ ความหมาย	กายและการ เคลื่อนไหว
การมองเห็น	-		
การได้ยินหรือสื่อความหมาย	0.02	-	
กายและการเคลื่อนไหว	0.14*	0.15*	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

3.5 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประเภทความพิการกับปัญหาและ อุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านสถาปัตยกรรม

ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการทางการมองเห็น มีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึง
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการด้านสถาปัตยกรรมเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.79
คะแนน และต่ำสุดคือผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายเท่ากับ 2.72 คะแนน เมื่อทำการ
วิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของ
คนพิการด้านสถาปัตยกรรม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ประเภทความพิการของ
ผู้พิการที่ต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้าน
สถาปัตยกรรมแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple
Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการการมองเห็น มีปัญหาและอุปสรรค
ต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านสถาปัตยกรรมมากกว่าผู้พิการทางกายและ
การเคลื่อนไหว (ตารางที่ 4.84 -4.86)

ตารางที่ 4.84

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและ
อุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ
ด้านสถาปัตยกรรม จำแนกตามประเภทความพิการ

ประเภทความพิการ	N	\bar{X}	S.D.
การมองเห็น	80	2.79	0.12
การได้ยินหรือสื่อความหมาย	86	2.76	0.10
กายและการเคลื่อนไหว	119	2.72	0.13
รวม	285	2.75	0.12

ตารางที่ 4.85

การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึง
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านสถาปัตยกรรม
กับประเภทความพิการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.287	2	0.144	10.507	0.000*
ภายในกลุ่ม	3.854	282	0.014		
รวม	4.141	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.86

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างประเภทความพิการกับปัญหาและ
อุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสาร

ประเภทความพิการ	การมองเห็น	การได้ยินหรือสื่อ ความหมาย	กายและการเคลื่อนไหว
การมองเห็น	-		
การได้ยินหรือสื่อความหมาย	0.04	-	
กายและการเคลื่อนไหว	0.07*	0.3	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประเภทความพิการกับความต้องการในเรื่อง
การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ

3.6 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประเภทความพิการกับความต้องการใน
เรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการในภาพรวม

ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการทางการมองเห็น มีความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการในภาพรวม เฉลี่ยสูงสุด
เท่ากับ 3.99 คะแนน และต่ำสุดคือผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายเท่ากับ 3.80 คะแนน
เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการในภาพรวม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
แสดงว่า ประเภทความพิการของผู้พิการที่แตกต่างกันมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการในภาพรวม แตกต่างกัน และเมื่อการ
ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเซฟเฟ้
(Scheffe) พบว่า ผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย มีความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการในภาพรวมมากกว่าผู้พิการ
ทางการมองเห็นและทางกายและการเคลื่อนไหว (ตารางที่ 4.87 -4.89)

ตารางที่ 4.87

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาพรวม
ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ
จำแนกตามประเภทความพิการ

ประเภทความพิการ	N	\bar{X}	S.D.
การมองเห็น	80	3.99	0.21
การได้ยินหรือสื่อความหมาย	86	3.80	0.10
กายและการเคลื่อนไหว	119	3.92	0.13
รวม	285	3.90	0.17

ตารางที่ 4.88

การวิเคราะห์ความแปรปรวนภาพรวมความต้องการในเรื่อง
การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ
ที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ
กับประเภทความพิการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.620	2	0.810	36.301	0.000*
ภายในกลุ่ม	6.293	282	0.022		
รวม	7.913	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.89

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างประเภทความพิการกับความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่
สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะ

ประเภทความพิการ	การมองเห็น	การได้ยินหรือสื่อ ความหมาย	กายและการ เคลื่อนไหว
การมองเห็น	-		
การได้ยินหรือสื่อความหมาย	0.19*	-	
กายและการเคลื่อนไหว	0.06	0.13*	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

3.7 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประเภทความพิการกับความต้องการใน เรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคาร

ผลการศึกษา พบว่า ผู้พิการทางการมองเห็น มีความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคารเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ
3.85 คะแนน และต่ำสุดคือผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายเท่ากับ 3.41 คะแนน เมื่อทำ
การวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของ
คนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคาร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า
ประเภทความพิการของผู้พิการที่ต่างกันมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคารแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความ
แตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า
ผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของ
คนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคารมากกว่าผู้พิการทางการมองเห็นและทางกาย
และการเคลื่อนไหว (ตารางที่ 4.90-4.92)

ตารางที่ 4.90

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่
สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคาร
จำแนกตามประเภทความพิการ

ประเภทความพิการ	N	\bar{X}	S.D.
การมองเห็น	80	3.85	0.24
การได้ยินหรือสื่อความหมาย	86	3.41	0.30
กายและการเคลื่อนไหว	119	3.76	0.23
รวม	285	3.68	0.31

ตารางที่ 4.91

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้อง
กับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคาร
กับประเภทความพิการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	9.233	2	4.617	69.740	0.000*
ภายในกลุ่ม	18.667	282	0.066		
รวม	27.900	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.92

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างประเภทความพิการกับความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่
สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะ

ประเภทความพิการ	การมองเห็น	การได้ยินหรือสื่อ ความหมาย	กายและการเคลื่อนไหว
การมองเห็น	-		
การได้ยินหรือสื่อความหมาย	0.44*	-	
กายและการเคลื่อนไหว	0.09	0.35*	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

3.8 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประเภทความพิการกับความต้องการใน
เรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการทางกายและการเคลื่อนไหว มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะ เฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.11 คะแนน และต่ำสุดคือผู้พิการทางการมองเห็น เท่ากับ 3.87 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ประเภทความพิการของผู้พิการที่แตกต่างกันมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะ แตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการทางการมองเห็น มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะมากกว่าผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายและทางกายและการเคลื่อนไหว ผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะมากกว่าผู้พิการทางกายและการเคลื่อนไหว (ดังตารางที่ 4.93 -4.96)

ตารางที่ 4.93

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่
สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะ
จำแนกตามประเภทความพิการ

ประเภทความพิการ	N	\bar{X}	S.D.
การมองเห็น	80	3.87	0.28
การได้ยินหรือสื่อความหมาย	86	3.98	0.17
กายและการเคลื่อนไหว	119	4.11	0.21
รวม	285	4.00	0.24

ตารางที่ 4.94

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้อง
กับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะ
กับประเภทความพิการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.793	2	1.397	28.473	0.000*
ภายในกลุ่ม	13.832	282	0.049		
รวม	16.625	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.95
การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างประเภทความพิการกับความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ
ที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ
ด้านยานพาหนะ

ประเภทความพิการ	การมองเห็น	การได้ยินหรือ สื่อความหมาย	กายและการ เคลื่อนไหว
การมองเห็น	-		
การได้ยินหรือสื่อความหมาย	0.11*	-	
กายและการเคลื่อนไหว	0.24*	0.13*	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

3.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประเภทความพิการกับความต้องการใน
เรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการ
สาธารณะ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการทางการมองเห็น มีความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะ เฉลี่ย
สูงสุดเท่ากับ 4.25 คะแนน และต่ำสุดคือผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย เท่ากับ 3.86
คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะ มีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05 แสดงว่า ประเภทความพิการของผู้พิการที่แตกต่างกันมีความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะ
แตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วย
วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการทางการมองเห็น มีความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะ
มากกว่าผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายและทางกายและการเคลื่อนไหว (ตารางที่ 4.96-
4.98)

ตารางที่ 4.96

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้อง
กับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะ
จำแนกตามประเภทความพิการ

ประเภทความพิการ	N	\bar{X}	S.D.
การมองเห็น	80	4.25	0.31
การได้ยินหรือสื่อความหมาย	86	3.86	0.09
กายและการเคลื่อนไหว	119	3.92	0.21
รวม	285	4.00	0.27

ตารางที่ 4.97

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้อง
กับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะ
กับประเภทความพิการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	7.150	2	3.575	71.998	0.000*
ภายในกลุ่ม	14.003	282	0.050		
รวม	21.153	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.98

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างประเภทความพิการกับความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ
ที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ
ด้านบริการสาธารณะ

ประเภทความพิการ	การมองเห็น	การได้ยินหรือ สื่อความหมาย	กายและการ เคลื่อนไหว
การมองเห็น	-		
การได้ยินหรือสื่อความหมาย	0.38*	-	
กายและการเคลื่อนไหว	0.32*	0.06	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

3.10 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประเภทความพิการกับความต้องการ ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์

ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการทางการมองเห็น มีความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์ เฉลี่ยสูงสุด
เท่ากับ 4.14 คะแนน และต่ำสุดคือผู้พิการทางกายและการเคลื่อนไหว เท่ากับ 3.69 คะแนน เมื่อ
ทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของ
คนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
แสดงว่า ประเภทความพิการของผู้พิการที่แตกต่างกันมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะ แตกต่างกัน และเมื่อ
การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้
(Scheffe) พบว่า ผู้พิการทางการมองเห็น มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์ มากกว่าผู้พิการทางการได้ยินหรือ
สื่อความหมายและทางกายและการเคลื่อนไหว ผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายมี
ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ
ด้านสัญลักษณ์ มากกว่าผู้พิการทางกายและการเคลื่อนไหว (ตารางที่ 4.99 -4.101)

ตารางที่ 4.99

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่
สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์
จำแนกตามประเภทความพิการ

ประเภทความพิการ	N	\bar{X}	S.D.
การมองเห็น	80	4.14	0.42
การได้ยินหรือสื่อความหมาย	86	3.69	0.09
กายและการเคลื่อนไหว	119	3.98	0.16
รวม	285	3.94	0.31

ตารางที่ 4.100

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้อง
กับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์
กับประเภทความพิการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	8.555	2	4.278	67.217	0.000*
ภายในกลุ่ม	17.946	282	0.064		
รวม	26.501	284			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.101

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างประเภทความพิการกับความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่
สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ
ด้านสัญลักษณ์

ประเภทความพิการ	การมองเห็น	การได้ยินหรือ สื่อความหมาย	กายและการ เคลื่อนไหว
การมองเห็น	-		
การได้ยินหรือสื่อความหมาย	0.44*	-	
กายและการเคลื่อนไหว	0.15*	0.29*	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

4. ผู้ที่ร่วมเดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินกับคนพิการ

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ที่ร่วมเดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน
กับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกคนพิการ

4.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ที่ร่วมเดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้
ดินกับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการโดยภาพรวม

ผลการศึกษา พบว่า ผู้พิการที่มากับผู้ช่วยเหลือ มีปัญหาและอุปสรรคต่อการ
เข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการในภาพรวมเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.11 คะแนน
และต่ำสุด คือ มากับบุคคลในครอบครัว เท่ากับ 2.96 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน
พบว่า ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการในภาพรวม
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ผู้ที่เดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินด้วยของผู้พิการที่
แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการในภาพรวม
แตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วย
วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการที่มากับบุคคลในครอบครัว มีความต้องการในเรื่องการ
จัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการในภาพรวมน้อยกว่าผู้พิการ
ที่มาด้วยตนเอง และมากับผู้ช่วยเหลือ (ตารางที่ 4.102-4.104)

ตารางที่ 4.102

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาพรวม
ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการจำแนกตามผู้ร่วมเดินทางมา
ใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน

ผู้ร่วมเดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน	N	\bar{X}	S.D.
มาด้วยตนเอง	14	3.09	0.17
มากับบุคคลในครอบครัว	234	2.96	0.10
มากับผู้ช่วยเหลือ	32	3.11	0.08
รวม	280	2.99	0.11

ตารางที่ 4.103

การวิเคราะห์ความแปรปรวนภาพรวมปัญหาและอุปสรรค
ต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ
กับผู้ร่วมเดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.792	2	0.396	39.596	0.000*
ภายในกลุ่ม	2.769	277	0.010		
รวม	3.560	279			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.104

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างผู้ที่ร่วมเดินทางมาใช้บริการ
รถไฟฟ้าใต้ดินด้วยกับอุปสรรคต่อการเข้าถึง
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ

ผู้ที่เดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน ด้วย	มาด้วยตนเอง	มากับบุคคลใน ครอบครัว	มากับผู้ช่วยเหลือ
มาด้วยตนเอง	-	-	-
มากับบุคคลในครอบครัว	0.13*	-	-
มากับผู้ช่วยเหลือ	0.02	0.15*	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

4.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ที่ร่วมเดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินกับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสาร

ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการที่มาด้วยตนเองมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการด้านข้อมูลข่าวสารเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.89 คะแนน และต่ำสุด คือ มากับบุคคลในครอบครัว เท่ากับ 3.26 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสาร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ผู้ที่เดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินด้วยของผู้พิการที่แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสารแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการที่มากับบุคคลในครอบครัว มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านข้อมูลข่าวสารน้อยกว่าผู้พิการที่มาด้วยตนเอง และมากับผู้ช่วยเหลือ (ตารางที่ 4.105-4.107)

ตารางที่ 4.105

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสารจำแนกตามผู้ร่วมเดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน

ผู้เดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินด้วย	N	\bar{X}	S.D.
มาด้วยตนเอง	14	3.89	0.23
มากับบุคคลในครอบครัว	234	3.26	0.38
มากับผู้ช่วยเหลือ	32	3.83	0.29
รวม	280	3.36	0.43

ตารางที่ 4.106

การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านข้อมูลข่าวสารกับผู้ร่วมเดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	13.282	2	6.641	49.122	0.000*
ภายในกลุ่ม	37.450	277	0.135		
รวม	50.732	279			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.107
การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างผู้ที่ร่วมเดินทางมาใช้บริการ
รถไฟฟ้าใต้ดินด้วยกับความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ
ที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ

ผู้ที่เดินทางมาใช้บริการ รถไฟฟ้าใต้ดินด้วย	มาด้วยตนเอง	มากับบุคคลใน ครอบครัว	มากับผู้ช่วยเหลือ
มาด้วยตนเอง	-		
มากับบุคคลในครอบครัว	0.62*	-	
มากับผู้ช่วยเหลือ	0.05	0.57*	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

4.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ที่ร่วมเดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้า
ใต้ดินกับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านสถาปัตยกรรม

ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการที่มากับผู้ช่วยเหลือมีปัญหาและอุปสรรคต่อการ
เข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการด้านสถาปัตยกรรมเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.78
คะแนน และต่ำสุด คือ มากับบุคคลในครอบครัว เท่ากับ 2.85 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความ
แปรปรวน พบว่า ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้าน
สถาปัตยกรรม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ผู้ที่เดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน
ด้วยของผู้พิการที่แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของ
คนพิการด้านสถาปัตยกรรมแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่
(Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการที่มากับบุคคลใน
ครอบครัว มีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้าน
สถาปัตยกรรมน้อยกว่าผู้พิการที่มากับผู้ช่วยเหลือ(ตารางที่ 4.108 -4.111)

ตารางที่ 4.108

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและ
อุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ
ด้านสถาปัตยกรรมจำแนกตามผู้ร่วมเดินทาง
มาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน

ผู้ที่เดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินด้วย	N	\bar{X}	S.D.
มาด้วยตนเอง	14	2.78	0.20
มากับบุคคลในครอบครัว	234	2.73	0.11
มากับผู้ช่วยเหลือ	32	2.85	0.10
รวม	280	2.75	0.12

ตารางที่ 4.109

การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึง
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการด้านสถาปัตยกรรม
กับผู้ร่วมเดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.396	2	0.198	14.753	0.000*
ภายในกลุ่ม	3.721	277	0.013		
รวม	4.118	279			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.110
การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างผู้ที่ร่วมเดินทางมาใช้บริการ
รถไฟฟ้าใต้ดินกับความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่
สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ
ด้านสถาปัตยกรรม

ผู้ที่เดินทางมาใช้บริการ รถไฟฟ้าใต้ดินด้วย	มาด้วยตนเอง	มากับบุคคลใน ครอบครัว	มากับผู้ช่วยเหลือ
มาด้วยตนเอง	-		
มากับบุคคลในครอบครัว	0.04	-	
มากับผู้ช่วยเหลือ	0.08	0.12*	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ที่ร่วมเดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินกับความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการโดยภาพรวม

4.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ที่ร่วมเดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินกับความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการในภาพรวม

ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการที่มาด้วยตนเอง มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการในภาพรวม เฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.16 คะแนน และต่ำสุด คือ มากับบุคคลในครอบครัว เท่ากับ 3.87 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการในภาพรวม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าผู้ที่เดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินด้วยของผู้พิการที่แตกต่างกันมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการในภาพรวมแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการที่มาด้วยตนเอง มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

ของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการในภาพรวมมากกว่าผู้พิการที่ มากับบุคคลในครอบครัว และมากับผู้ช่วยเหลือ และผู้พิการที่มากับบุคคลในครอบครัวน้อยกว่าที่มากับผู้ช่วยเหลือ(ตารางที่ 4.111-4.113)

ตารางที่ 4.111

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาพรวม
ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของ
คนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการจำแนกตาม
ผู้ที่ร่วมเดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน

ผู้ที่เดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินด้วย	N	\bar{X}	S.D.
มาด้วยตนเอง	14	4.16	0.20
มากับบุคคลในครอบครัว	234	3.87	0.14
มากับผู้ช่วยเหลือ	32	4.01	0.19
รวม	280	3.90	0.17

ตารางที่ 4.112

การวิเคราะห์ความแปรปรวนภาพรวมความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้อง
กับ พ.ร.บ. คนพิการกับผู้ร่วมเดินทาง
มาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.498	2	0.749	32.460	0.000*
ภายในกลุ่ม	6.391	277	0.023		
รวม	7.889	279			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.113

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างผู้ที่เดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน
 ด้วยกับความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
 ของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้าน

ผู้ที่เดินทางมาใช้บริการ รถไฟฟ้าใต้ดินด้วย	มาด้วยตนเอง	มากับบุคคลใน ครอบครัว	มากับผู้ช่วยเหลือ
มาด้วยตนเอง	-		
มากับบุคคลในครอบครัว	0.29*	-	
มากับผู้ช่วยเหลือ	0.15*	0.13*	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

4.5 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ที่มีรวมเดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินกับความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคาร

ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการที่มาด้วยตนเอง มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคาร เฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.02 คะแนน และต่ำสุด คือ มากับบุคคลในครอบครัว เท่ากับ 3.63 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคาร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ผู้ที่เดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินด้วยของผู้พิการที่แตกต่างกันมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคารแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการที่มากับบุคคลในครอบครัว มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคารน้อยกว่าผู้พิการที่มาด้วยตนเอง และมากับผู้ช่วยเหลือ (ตารางที่ 4.114-4.116)

ตารางที่ 4.114

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่
สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคาร
จำแนกตามผู้ร่วมเดินทางมาใช้
บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน

ผู้เดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินด้วย	N	\bar{X}	S.D.
มาด้วยตนเอง	14	4.02	0.21
มากับบุคคลในครอบครัว	234	3.63	0.31
มากับผู้ช่วยเหลือ	32	3.87	0.25
รวม	280	3.68	0.32

ตารางที่ 4.115

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้อง
กับ พ.ร.บ. คนพิการด้านอาคารกับผู้ร่วม
เดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3.293	2	1.647	18.557	0.000*
ภายในกลุ่ม	24.581	277	0.089		
รวม	27.874	279			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.116

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างผู้ที่เดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน
 ด้วยกับความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
 ของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ

ผู้ที่เดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้า ใต้ดินด้วย	มาด้วยตนเอง	มากับบุคคลใน ครอบครัว	มากับผู้ช่วยเหลือ
มาด้วยตนเอง	-		
มากับบุคคลในครอบครัว	0.39*	-	
มากับผู้ช่วยเหลือ	0.15	0.24*	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

4.6 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ที่ยังเดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินกับความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการที่มากับบุคคลในครอบครัว มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะ เฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.03 คะแนน และต่ำสุด คือ มากับผู้ช่วยเหลือ เท่ากับ 3.82 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าผู้ที่เดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินด้วยของผู้พิการที่ต่างก็มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะแตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการที่มากับผู้ช่วยเหลือ มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะน้อยกว่าผู้พิการที่มากับบุคคลในครอบครัว และมาด้วยตนเอง(ตารางที่ 4.117-4.119)

ตารางที่ 4.117

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่
สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะ
จำแนกตามผู้ร่วมเดินทางมาใช้
บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน

ผู้ร่วมเดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินด้วย	N	\bar{X}	S.D.
มาด้วยตนเอง	14	4.00	0.28
มากับบุคคลในครอบครัว	234	4.03	0.23
มากับผู้ช่วยเหลือ	32	3.82	0.23
รวม	280	4.01	0.24

ตารางที่ 4.118

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้อง
กับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะกับ
ผู้ร่วมเดินทางมาใช้บริการ
รถไฟฟ้าใต้ดิน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.263	2	0.631	11.926	0.000*
ภายในกลุ่ม	14.664	277	0.053		
รวม	15.927	279			

หมายเหตุ* หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.119
การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างอายุกับความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของ
คนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ

ผู้ที่เดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน ด้วย	มาด้วยตนเอง	มากับบุคคลใน ครอบครัว	มากับผู้ช่วยเหลือ
มาด้วยตนเอง	-		
มากับบุคคลในครอบครัว	0.03	-	
มากับผู้ช่วยเหลือ	0.18*	0.21*	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

4.7 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ที่ร่วมเดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินกับความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะ

ผลการศึกษา พบว่า ผู้พิการที่มากับบุคคลในครอบครัว มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะ เฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.03 คะแนน และต่ำสุด คือ มากับผู้ช่วยเหลือ เท่ากับ 3.82 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ผู้ที่เดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินด้วยของผู้พิการที่แตกต่างกันมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะ แตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการที่มากับผู้ช่วยเหลือ มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะ มากกว่าผู้พิการที่ มาด้วยตนเองและมากับบุคคลในครอบครัว และผู้พิการที่มากับบุคคลในครอบครัว น้อยกว่าที่มากับผู้ช่วยเหลือ (ดังตารางที่ 4.120-4.122)

ตารางที่ 4.120
 จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
 ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
 ของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ
 ด้านบริการสาธารณะ จำแนกตาม
 ผู้ร่วมที่เดินทางมาใช้บริการ
 รถไฟฟ้าใต้ดิน

ผู้เดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินด้วย	N	\bar{X}	S.D.
มาด้วยตนเอง	14	4.47	0.23
มากับบุคคลในครอบครัว	234	3.93	0.22
มากับผู้ช่วยเหลือ	32	4.24	0.33
รวม	280	4.00	0.28

ตารางที่ 4.121
 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความต้องการในเรื่องการจัด
 สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้อง
 กับ พ.ร.บ. คนพิการด้านบริการสาธารณะ
 กับผู้ร่วมเดินทางมาใช้บริการ
 รถไฟฟ้าใต้ดิน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	5.925	2	2.962	54.021	0.000*
ภายในกลุ่ม	15.190	277	0.055		
รวม	21.115	279			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.122

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างผู้ที่เดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน
 ด้วยกับความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
 ของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ
 ด้านบริการสาธารณะ

ผู้ที่เดินทางมาใช้บริการ รถไฟฟ้าใต้ดินด้วย	มาด้วยตนเอง	มากับบุคคลใน ครอบครัว	มากับผู้ช่วยเหลือ
มาด้วยตนเอง	-		
มากับบุคคลในครอบครัว	0.54*	-	
มากับผู้ช่วยเหลือ	0.23*	0.30*	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

4.8 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ที่ร่วมเดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินกับความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์

ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการที่มาด้วยตนเอง มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์ เฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.38 คะแนน และต่ำสุด คือ มากับบุคคลในครอบครัว เท่ากับ 3.89 คะแนน เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าผู้ที่เดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินด้วยของผู้พิการที่แตกต่างกันมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์แตกต่างกัน และเมื่อการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ผู้พิการที่มาด้วยตนเอง มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์มากกว่าผู้พิการที่ มากับบุคคลในครอบครัว และมากับผู้ช่วยเหลือ และผู้พิการที่มากับบุคคลในครอบครัวน้อยกว่าที่มากับผู้ช่วยเหลือ(ตารางที่ 4.123-4.125)

ตารางที่ 4.123

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์จำแนกตามผู้มาร่วมเดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน

ผู้ที่เดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินด้วย	N	\bar{X}	S.D.
มาด้วยตนเอง	14	4.38	0.41
มากับบุคคลในครอบครัว	234	3.89	0.24
มากับผู้ช่วยเหลือ	32	4.16	0.45
รวม	280	3.94	0.31

ตารางที่ 4.124

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์ระหว่างผู้มาร่วมเดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4.862	2	2.431	31.564	0.000*
ภายในกลุ่ม	21.335	277	0.077		
รวม	26.197	279			

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.125

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างอายุกับความต้องการในเรื่อง
การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่
สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ
ด้านสัญลักษณ์

ผู้ที่เดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน ด้วย	มาด้วยตนเอง	มากับบุคคลใน ครอบครัว	มากับผู้ช่วยเหลือ
มาด้วยตนเอง	-		
มากับบุคคลในครอบครัว	0.49*	-	
มากับผู้ช่วยเหลือ	0.22*	0.27*	-

หมายเหตุ * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ภาพรวมการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับปัญหาและอุปสรรคต่อการ
เข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับ
ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการ ที่ระดับ
นัยสำคัญ 0.05 สรุปได้ดังนี้

1. เพศ ที่แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของ
คนพิการของผู้พิการ ในภาพรวม และด้านข้อมูลข่าวสารแตกต่างกัน
2. อายุ ที่แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของ
คนพิการของผู้พิการด้านข้อมูลข่าวสารแตกต่างกัน
3. สถานภาพสมรส ที่แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการของผู้พิการโดยภาพรวม ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านการติดต่อสื่อสาร และด้าน
สถาปัตยกรรมแตกต่างกัน
4. ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการของผู้พิการโดยภาพรวม ด้านข้อมูลข่าวสารและด้านสถาปัตยกรรมแตกต่างกัน

5. ประเภทความพิการ ที่แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการในภาพรวม และทุกด้าน ได้แก่ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านคมนาคมและด้านสถาปัตยกรรมแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.126)

ตารางที่ 4.126

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึง
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการ

ข้อมูลทั่วไป	ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ				
	ด้านสถาปัตยกรรม	ด้านข้อมูลข่าวสาร	ด้านการติดต่อสื่อสาร	ด้านคมนาคม	ภาพรวม
เพศ	t =0.455 p =0.650	t =4.047 p = 0.000*	t =0.452 P =0.652	t =0.956 p = 0.340	t =3.025 p = 0.003*
อายุ	F =0.497 p = 0.779	F =3.289 p =0.007*	F =0.540 P = 0.746	F =2.210 p = 0.054	F =2.128 p =0.062
สถานภาพสมรส	F =3.840 p = 0.023*	F =26.804 p =0.000*	F =9.035 P = 0.000*	F =0.217 p = 0.805	F =12.126 p =0.000*
ระดับการศึกษา	F = 5.310 p = 0.005*	F =47.139 p =0.000*	F = 0.141 P = 0.869	F = 1.826 p = 0.163	F =34.276 p =0.000*
ประเภทความพิการ	F = 10.507 p = 0.000*	F =489.249 p =0.000*	F = 47.120 P = 0.000*	F = 15.652 p = 0.000*	F =95.549 p =0.000*

หมายเหตุ* แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ภาพรวมการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลการเข้าใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินกับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลการเข้าใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินกับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปได้ดังนี้

1. ความถี่ในการใช้บริการ ที่แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการในภาพรวม ด้านข้อมูลข่าวสาร และด้านการติดต่อสื่อสารแตกต่างกัน

2. การเดินทางเพื่อเข้าใช้บริการ ที่แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการด้านคมนาคมแตกต่างกัน

3. เดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินกับใคร ที่แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการในภาพรวม ด้านข้อมูลข่าวสาร และด้านสถาปัตยกรรมแตกต่างกัน

4. วัตถุประสงค์ในการใช้บริการ ที่แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการในภาพรวม ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านการติดต่อสื่อสาร และด้านคมนาคมแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.127)

ตารางที่ 4.127

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลการเข้าใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินกับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการ

ข้อมูลการเข้าใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน	ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ				
	ด้านสถาปัตยกรรม	ด้านข้อมูลข่าวสาร	ด้านการติดต่อสื่อสาร	ด้านคมนาคม	ภาพรวม
ความถี่ในการเข้าบริการ	t = 1.512 p = 0.132	t = 13.007 p = 0.000*	t = 2.892 p = 0.004*	t = 1.455 p = 0.147	t = 5.354 p = 0.001*

ตารางที่ 4.127 (ต่อ)

ข้อมูลการเข้าใช้ บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน	ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ				
	ด้าน สถาปัตยกรรม	ด้านข้อมูล ข่าวสาร	ด้านการ ติดต่อสื่อสาร	ด้าน คมนาคม	ภาพรวม
การเดินทางเพื่อเข้าใช้ บริการ	t = 1.924 p = 0.055	t = 1.218 p = 0.224	t = 0.503 P = 0.615	t = 2.190 p = 0.030*	t = 1.562 p = 0.119
เดินทางมาใช้บริการ รถไฟฟ้าใต้ดินกับใคร	F = 14.753 p = 0.000*	F = 49.122 p = 0.000*	F = 2.972 p = 0.053	F = 1.386 p = 0.252	F = 31.595 p = 0.000*
วัตถุประสงค์ในการใช้ บริการ	t = 1.763 p = 0.079	t = 10.759 p = 0.000*	t = 2.830 p = 0.005*	t = 3.252 p = 0.001*	t = 2.378 p = 0.018*

ภาพรวมการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับความต้องการในเรื่องการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับ
ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ
ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปได้ดังนี้

1. เพศ ที่แตกต่างกันมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของ
คนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการในภาพรวม ด้านสถานที่ และด้านบริการสาธารณะ
แตกต่างกัน

2. อายุ ที่แตกต่างกันมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของ
คนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะ ด้านบริการสาธารณะ และด้าน
สัญลักษณ์แตกต่างกัน

3. สถานภาพสมรส ที่แตกต่างกันมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
ของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการโดยภาพรวม ด้านอาคาร ด้านยานพาหนะ
ด้านบริการสาธารณะ และด้านสัญลักษณ์แตกต่างกัน

4. ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการโดยภาพรวม และทุกด้าน ได้แก่ ด้านอาคาร ด้านสถานที่ ด้านยานพาหนะ ด้านบริการสาธารณะ และด้านสัญลักษณ์ แตกต่างกัน

5. ประเภทความพิการ ที่แตกต่างกันมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการในภาพรวม ด้านอาคาร ด้านยานพาหนะ ด้านบริการสาธารณะ และด้านสัญลักษณ์แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.128)

ตารางที่ 4.128

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึง
สิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการ

ข้อมูลทั่วไป	ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่ สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ					
	ด้าน สัญลักษณ์	ด้าน อาคาร	ด้าน สถานที่	ด้าน ยานพาหนะ	ด้านบริการ สาธารณะ	ภาพรวม
เพศ	t =1.510 p = 0.132	t =1.972 p = 0.050	t =2.068 p = 0.040*	t =0.736 P = 0.462	t =2.271 P = 0.024*	t =2.621 p = 0.009*
อายุ	F =3.114 p = 0.009*	F =0.426 p = 0.831	F =0.734 p = 0.599	F =3.296 P = 0.007*	F =3.846 p = 0.002*	F =0.875 p = 0.499
สถานภาพสมรส	F =6.099 p = 0.003*	F =4.140 p = 0.017*	F =1.401 p = 0.248	F =4.563 P = 0.011*	F =16.176 p = 0.000*	F =5.304 p = 0.005*
ระดับการศึกษา	F = 6.614 p = 0.002*	F = 5.323 p = 0.005*	F = 6.354 p = 0.002*	F = 9.262 P = 0.000*	F = 37.184 P = 0.000*	F = 5.757 p = 0.004*
ประเภทความ พิการ	F =67.217 p = 0.000*	F =69.740 P = 0.000*	F =3.019 p = 0.050	F = 28.473 P = 0.000*	F =71.998 p = 0.000*	F = 36.301 p = 0.000*

ภาพรวมการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลการเข้าใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินกับความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลการเข้าใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินกับความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปได้ดังนี้

1. ความถี่ในการเข้าบริการ ที่แตกต่างกันมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะ ด้านบริการสาธารณะแตกต่างกัน

2. การเดินทางเพื่อเข้าใช้บริการ ที่แตกต่างกันมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านสัญลักษณ์แตกต่างกัน

3. เดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินกับใคร ที่แตกต่างกันความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการในภาพรวม ด้านอาคารด้านยานพาหนะ ด้านบริการสาธารณะ และด้านสัญลักษณ์แตกต่างกัน

4. วัตถุประสงค์ในการใช้บริการ ที่แตกต่างกันความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการด้านยานพาหนะแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.129)

ตารางที่ 4.129
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
ข้อมูลการเข้าใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินกับความต้องการ
ในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของ
คนพิการที่สอดคล้องกับ
พ.ร.บ. คนพิการ

ข้อมูลการเข้าใช้ บริการรถไฟฟ้า ใต้ดิน	ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่ สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ					
	ด้าน สัญลักษณ์	ด้าน อาคาร	ด้าน สถานที่	ด้าน ยานพาหนะ	ด้านบริการ สาธารณะ	ภาพรวม
ความถี่ในการเข้า บริการ	t = 1.200 p = 0.247	t = 1.773 p = 0.077	t = 0.058 p = 0.954	t = 3.827 P = 0.000*	t = 3.219 p = 0.005*	t = 1.482 P = 0.158
การเดินทางเพื่อ เข้าใช้บริการ	t = 2.219 P = 0.027*	t = 1.792 p = 0.074	t = 0.033 p = 0.974	t = 0.549 P = 0.589	t = 1.198 p = 0.233	t = 1.864 p = 0.063
เดินทางมาใช้ บริการรถไฟฟ้า ใต้ดินกับใคร	F = 31.564 P = 0.000*	F = 18.557 p = 0.000*	F = 1.680 p = 0.188	F = 11.926 P = 0.000*	F = 54.021 p = 0.000*	F = 32.460 p = 0.000*
วัตถุประสงค์ใน การให้บริการ	t = 1.646 P = 0.101	t = 1.960 p = 0.059	t = 1.157 p = 0.248	t = 6.128 P = 0.000*	t = 1.705 p = 0.089	t = 1.584 p = 0.114

ส่วนที่ 6 อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาการเข้าถึงบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการในการใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน” ทำให้ทราบถึง ระดับปัญหาและอุปสรรคในการเข้าถึงบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการและระดับความความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. ของกลุ่มตัวอย่างคนพิการที่เข้าใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน ซึ่งผลการศึกษา มีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคนพิการที่ศึกษา ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีช่วงอายุระหว่าง 27-32 ปี มีสถานภาพโสด การศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา แสดงว่ามีระดับเกณฑ์การศึกษาอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ สุภรธรรม มงคลสวัสดิ์ (2544, น. (1)- (2)) คนพิการขาดโอกาสทางการศึกษา จะส่งผลทำให้ไม่ได้รับการพัฒนาและขาดโอกาสในการออกสู่สังคม และยังคงสอดคล้องกับแนวคิดปฏิญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการไทย ข้อ 6 คนพิการมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพในทุกระดับ ทุกรูปแบบของการจัดการศึกษาตามความต้องการของคนพิการอย่างเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ทั้งการศึกษาในระบบนอกระบบ และการศึกษาต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยไม่มีการจำกัดกีดกันเลือกปฏิบัติ หรือข้อยกเว้นใดๆ

สำหรับข้อมูลในการเดินทางเข้าใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน พบว่าส่วนมากเป็นการใช้บริการเป็นครั้งคราว และในการเดินทางเพื่อเข้าใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินนั้น คนพิการจะเดินทางโดยรถประจำทางมากที่สุด และผู้ที่ร่วมเดินทางกับคนพิการจะเป็นบุคคลในครอบครัว ส่วนวัตถุประสงค์ของการเดินทาง เป็นการเดินทางเพื่อไปทำธุระส่วนตัว

ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ

จากการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเข้าใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินของผู้พิการซึ่งประกอบด้วยปัญหาและอุปสรรค 4 ด้าน คือ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านคมนาคม ด้านสถาปัตยกรรม ผลการศึกษาภาพรวมพบว่า ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ ด้านการติดต่อสื่อสาร เป็นปัญหาและอุปสรรคสำหรับผู้พิการอยู่ในระดับมาก มีค่าเท่ากับ 3.7 เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นในเรื่องปัญหาและอุปสรรค สามารถสรุปได้ โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้านดังนี้

1. ด้านการติดต่อสื่อสาร
2. ด้านข้อมูลข่าวสาร
3. ด้านคมนาคม
4. ด้านสถาปัตยกรรม

1. ด้านการติดต่อสื่อสาร

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปัญหาและอุปสรรคด้านติดต่อสื่อสาร อยู่ในระดับมาก โดยเห็นว่าเรื่อง ไม่มีเอกสารที่มีอักษรเบลล์ไว้สำหรับแจกจ่ายคนพิการ เป็นปัญหา และอุปสรรคอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ไม่มีป้ายตัวอักษรวิ่งแสดงข้อมูลแก่คนพิการทางการได้ยิน และการไม่สามารถติดต่อสื่อสารกับพนักงานประจำสถานีได้ด้วยภาษามือในกรณีที่ผู้พิการเป็นผู้พิการทางการได้ยิน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ พ.ร.บ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 มาตรา 20 ข้อ 7 ที่มุ่งเสริมสร้างและให้โอกาสคนพิการ กล่าวว่า คนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวก โดยต้องจัดให้มีบริการล่ามภาษามือตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

2. ด้านข้อมูลข่าวสาร

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคด้านข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับปานกลาง โดยเห็นว่าเรื่อง ไม่มีป้ายอักษรวิ่งแสดงข้อมูลประชาสัมพันธ์ เป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ เสียงประกาศประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ อยู่ในเกณฑ์ที่ดี มีการประกาศแจ้งข้อมูลให้ผู้ใช้บริการทราบ แต่ปัญหาหลักคือ เสียงจากการประกาศ ที่มีเสียงเบา ไม่สามารถฟังข้อความได้ชัดเจน และรองลงมาคือ ข้อความบนป้ายประกาศไม่มีอักษรเบลล์กำกับไว้ด้วย ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วารีย์ ปัญจะผลินกุล (2543, น. 175) ที่สรุปไว้ว่า จากการศึกษาปัญหาในการเข้ารับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพพบว่า ปัญหาการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดที่ทำให้คนพิการบางกลุ่มไม่รับรู้และไม่สามารถเข้าไปใช้สิทธิของตนได้

3. ด้านคมนาคม

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคด้านคมนาคม อยู่ในระดับปานกลาง และเรื่อง การไม่ได้รับความสะดวกจากการใช้บริการรถประจำทาง เป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ เรื่องสัญญาป้ายคนข้ามมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอ ตลอดเส้นทางการเดินทาง และรองลงมาคือเรื่องสัญญาณป้ายคนข้ามไม่ชัดเจน ยากต่อการมองเห็น ซึ่งส่งผลต่อการเดินทางที่ทำให้เกิดความไม่ความสะดวกมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุวิมล วิมลกาญจนาน (2541, น. (1)) ที่กล่าวว่าปัญหาทางสังคมที่คนพิการต้องประสบ ได้แก่ การไม่ยอมรับความสามารถของคนพิการ รวมถึงสาธารณูปการ สาธารณูปโภค ระบบขนส่งไม่เอื้อให้คนพิการใช้ประโยชน์เท่าใดนัก และสอดคล้องกับผลการศึกษาของวารีย์ ปัญจะผลินกุล (2543, น. 175) ที่กล่าวไว้ว่า การเข้าถึง คือการใช้ประโยชน์ จัดอำนวยความสะดวกเพื่อที่จะลดข้อจำกัด

ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม การส่งเสริมในทุกด้านเพื่อที่จะลดข้อจำกัดในการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม การส่งเสริมในทุกด้านเพื่อให้สามารถเข้าใช้บริการได้อย่างเท่าเทียม ทั้งถึงและเป็นธรรม

4. ด้านสถาปัตยกรรม

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคด้านสถาปัตยกรรมอยู่ในระดับปานกลาง และเรื่อง การติดตั้งวัสดุกันลื่น เป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การจัดห้องน้ำสำหรับผู้พิการ เนื่องจากโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมต่างๆ นั้น มีความสำคัญมากสำหรับการเดินทางของผู้พิการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธนายุส ธนธิติ และคณะ (2549, น. ข-ค) ที่กล่าวไว้ว่า สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ และสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะเป็นส่วนหนึ่งของคุณภาพชีวิตด้านสังคม ซึ่ง สิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนพิการได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีความสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนในกิจกรรมของสังคมต่างๆ อันจะนำไปสู่การยอมรับทางสังคม เช่นเดียวกับคนทั่วไป นอกจากนี้การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะยังเป็นการกระจายความเป็นธรรมทางสังคมให้กับทุกคนในสังคม ทั้งบุคคลทั่วไป คนพิการ ผู้สูงอายุ เด็ก สตรี เพื่อให้มีโอกาสในการเข้าถึงบริการต่างๆ ที่สามารถนำมาปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนได้อีกด้วย

ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ

จากการศึกษาความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ 5 ด้าน คือ ด้านอาคาร ด้านสถานที่ ด้านยานพาหนะ ด้านบริการสาธารณะ ด้านสัญลักษณ์ ผลการศึกษาภาพรวมพบว่า ความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ อยู่ในระดับมาก เท่ากันทั้ง 5 ด้าน ซึ่ง จะแตกต่างกันที่ค่าเฉลี่ยความต้องการเพียงเท่านั้น เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นในเรื่องความต้องการ สามารถสรุปได้ โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้านดังนี้

1. ด้านยานพาหนะ

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในด้านยานพาหนะ อยู่ในระดับมาก มีค่าเท่ากับ 4.0 โดยมีความต้องการให้บนขบวนรถไฟไฟฟ้าจัดให้มีการประกาศเพื่อบอกสถานีถัดไปอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ต้องการให้ขบวนรถไฟฟ้าวอร์ออกแบบติดตั้งป้ายอักษรวิ่งเพื่อบอกสถานีถัดไปสำหรับคนพิการทางการได้ยิน และรองลงมาควรมีการติดตั้งอุปกรณ์ลิฟต์

รถเข็นสำหรับคนพิการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ระเบียบคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการว่า ด้วยมาตรฐาน อุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกโดยตรงแก่คนพิการ พ.ศ. 2544 หมวด 3 ยานพาหนะ ข้อ ๖ กำหนดว่า รถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารประเภทการขนส่งประจำทางและ ไม่ประจำทางตามที่กฎกระทรวงกำหนด ต้องมีอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกโดยตรงแก่ คนพิการ ดังนี้ (ค) จัดที่ไว้สำหรับเก้าอี้เข็นคนพิการในบริเวณทาง ขึ้น - ลง พร้อมติดตั้งเครื่องล็อก เก้าอี้เข็นคนพิการไว้ด้วย (จ) มีเสียงบอกชื่อสถานีถัดไปสำหรับคนพิการทางการมองเห็น และมี อักษรวิ่งบอกชื่อสถานีสำหรับคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย

2. ด้านสัญลักษณ์/ด้านบริการสาธารณะ

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในด้านสัญลักษณ์และบริการ สาธารณะ อยู่ในระดับมาก มีค่าเท่ากับ 3.9 โดยมีความต้องการในเรื่อง การติดตั้งสัญลักษณ์ คนพิการ และติดตั้งสัญญาณเสียงสำหรับผู้พิการบริเวณทางข้าม ทำให้เห็นว่าบริการสาธารณะถือ ว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้คนพิการได้มีโอกาสออกมาใช้ชีวิตได้ทัดเทียมกับบุคคลทั่วไปใน สังคม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธนายุส ธนธิติ และคณะ (2549, น. ข-ค) ที่กล่าวไว้ว่า สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ และสิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณะเป็นส่วนหนึ่งของคุณภาพชีวิตด้านสังคม ซึ่งสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะเป็นปัจจัย สำคัญที่ทำให้คนพิการได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีความสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนในกิจกรรมของ สังคมต่างๆ อันจะนำไปสู่การยอมรับทางสังคมเช่นเดียวกับคนทั่วไป นอกจากนี้การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณะยังเป็นการกระจายความเป็นธรรมทางสังคมให้กับทุกคนในสังคม ทั้งบุคคลทั่วไป คนพิการ ผู้สูงอายุ เด็ก สตรี เพื่อให้มีโอกาสในการเข้าถึงบริการต่างๆ ที่สามารถ นำมาปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนได้อีกด้วย

3. ด้านสถานที่

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในด้านสถานที่ อยู่ในระดับมาก มีค่าเท่ากับ 3.8 โดยมีความต้องการในเรื่อง การประกาศแจ้งข้อมูลข่าวสาร รองลงมาคือการติดตั้ง ระบบสัญญาณเตือนภัยในพื้นที่ต่างๆ และรองลงมาคือการติดตั้งป้ายอักษรวิ่งจะช่วยให้การรับ ข้อมูลข่าวสารสำหรับผู้พิการได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับ พ.ร.บ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ พ.ศ. 2550 มาตรา 37 กล่าวว่า ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความ มั่นคงของมนุษย์รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออก กฎกระทรวง เพื่อกำหนดลักษณะ หรือการจัดให้มีอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการใน

อาคาร สถานที่ ยานพาหนะบริการขนส่ง หรือบริการสาธารณะอื่น ให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

4. ด้านอาคาร

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในด้านอาคาร อยู่ในระดับมาก มีค่าเท่ากับ 3.6 โดยมีความต้องการในเรื่อง การสร้างพื้นทางเรียบ ไม่ขรุขระ และการออกแบบการก่อสร้างให้ทางเข้าสู่อาคารนั้นอยู่ใกล้กับลานจอดรถ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของจิวีรัตน์ ผ่องแผ้ว และคณะ (2535, น. 86) ที่กล่าวไว้ว่า ความหมายของการเข้าถึง หมายถึง วิถีทาง หนทาง การได้มา หรือการใช้ หนทางในการใช้ประโยชน์ ความสะดวกในการใช้อาคาร สถานที่ ต่างๆ หรือความสามารถที่จะเข้าไปถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ประเภทความพิการ กับปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ พบว่า ระดับการศึกษา สถานภาพ และประเภทความพิการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีจุดที่น่าสนใจ คือ ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการ ด้านข้อมูลข่าวสารและด้านสถาปัตยกรรมแตกต่างกัน และสถานภาพสมรส ที่แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการของผู้พิการ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านการติดต่อสื่อสาร และด้านสถาปัตยกรรมแตกต่างกัน และข้อมูลที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งคือ ประเภทความพิการ ที่แตกต่างกันมีผลทำให้มีปัญหาในการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกทั้ง 4 ด้านแตกต่างกัน

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ประเภทความพิการกับความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ.คนพิการ พบว่า สถานภาพสมรส ที่แตกต่างกันมีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ ด้านอาคาร ด้านยานพาหนะ ด้านบริการสาธารณะ และด้านสัญลักษณ์แตกต่างกัน และการมีระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันทำให้มีความต้องการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คนพิการ ด้านอาคาร ด้านสถานที่ ด้านยานพาหนะ ด้านบริการสาธารณะ และด้านสัญลักษณ์ แตกต่างกัน

สรุปได้ว่า จากพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ใน มาตรา ๒๐ กล่าวว่า คนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ ทำให้เห็นว่าภาครัฐให้

ความสำคัญแก่คนพิการในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและสิทธิในการเข้าถึงของคนพิการ จากความจำเป็นและความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่สาธารณะของคนพิการประเภทต่างๆ เป็นความต้องการอันจะส่งผลให้คนพิการได้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข อันเป็นส่วนสำคัญของคุณภาพชีวิตของบุคคลทั่วไป โดยสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนพิการได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีความสัมพันธ์กับผู้อื่น และมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคมต่างๆ อันจะนำไปสู่การยอมรับทางสังคม ดังนั้นทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนต้องเร่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการทุกประเภท โดยจัดทำและปรับเปลี่ยนสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการของผู้พิการเพื่อการดำรงชีวิต การได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครันจะเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตของผู้พิการซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของชนิษฐา เทวินทรภักดี (วารี ปัญจะผลินกุล, 2543, น. 177) ที่กล่าวไว้ว่า เรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกนับว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นและมีความสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตของคนพิการ ทั้งนี้เพื่อจะทำให้คนพิการสามารถพึ่งตนเองได้ เดินทางด้วยตนเองได้ โดยไม่ต้องมีผู้ช่วยเหลือ นอกจากนี้การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าวยังมีประโยชน์กับคนอื่นๆ เช่น เด็กเล็ก สตรีมีครรภ์ และคนชรา

และในสภาพแวดล้อมปัจจุบันตลอดจนปัญหาการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมต่างๆ ซึ่ให้เห็นว่าทุกส่วนที่เกี่ยวข้องต้องปรับปรุงในเรื่องของมาตรฐานของสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีประสิทธิภาพในการใช้งาน และการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการและลักษณะความพิการของผู้พิการในทุกประเภทอย่างแท้จริง